

Dziennik Urzędowy L 269

Unii Europejskiej

Tom 48

14 października 2005

Wydanie polskie

Legislacja

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1666/2005 z dnia 13 października 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1667/2005 z dnia 13 października 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 60/2004 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej** 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1668/2005 z dnia 13 października 2005 r. ustalające stopy procentowe, które mają być stosowane do obliczania kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących skup, składowanie i zbycie zapasów na rok obrachunkowy 2006 EFOGR, Sekcja Gwarancji** 4

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1669/2005 z dnia 13 października 2005 r. ustalające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 14 października 2005 r. 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1670/2005 z dnia 13 października 2005 r. ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym 8

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1671/2005 z dnia 13 października 2005 r. ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczanego do niektórych państw trzecich w ramach 9. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1138/2005 10

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1672/2005 z dnia 13 października 2005 r. ustalające maksymalny poziom refundacji wywozowej do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 581/2004 11

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1673/2005 z dnia 13 października 2005 r. w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowych dla mleka odtłuszczonego w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 582/2004 13

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1674/2005 z dnia 13 października 2005 r. ustanawiające zakaz połowów dorsza w strefach ICES I i II b przez statki pływające pod banderą Polski	14
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1675/2005 z dnia 13 października 2005 r. ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików	16
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1676/2005 z dnia 13 października 2005 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2005	18
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1677/2005 z dnia 13 października 2005 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla owsa w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1438/2005	19
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1678/2005 z dnia 13 października 2005 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2005	20

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Parlament Europejski i Rada

2005/706/WE:

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej zgodnie z punktem 3 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 7 listopada 2002 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie finansowania Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, uzupełniającego Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej	21
---	----

2005/707/WE:

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie mobilizacji instrumentu elastyczności na rzecz wspomagania odbudowy i odnowy krajów dotkniętych tsunami zgodnie z pkt 24 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r.	23
---	----

2005/708/WE:

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zmiany perspektywy finansowej na lata 2000–2006	24
---	----

Komisja

2005/709/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 2 sierpnia 2004 r. dotycząca pomocy państwa udzielonej przez Francję na rzecz France Télécom (notyfikowana jako dokument nr C(2004) 3061) ⁽¹⁾	30
---	----

2005/710/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 13 października 2005 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do podejrzenia wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków w Rumunii (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 4068 ⁽¹⁾)	42
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

2005/711/WE:

- ★ Decyzja nr 1/2005 Wspólnego Komitetu WE-EFTA ds. Uproszczenia Formalności w Handlu Towarami z dnia 4 października 2005 r. zapraszająca Rumunię do przystąpienia do Konwencji w sprawie uproszczenia formalności w handlu towarami z dnia 20 maja 1987 r. 44

2005/712/WE:

- ★ Decyzja nr 5/2005 Wspólnego Komitetu WE-EFTA ds. „Wspólnego Tranzytu” z dnia 4 października 2005 r. w sprawie zaproszenia do przystąpienia do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r. skierowanego do Rumunii 46

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1666/2005

z dnia 13 października 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 13 października 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	49,2
	204	52,0
	999	50,6
0707 00 05	052	101,8
	999	101,8
0709 90 70	052	98,7
	999	98,7
0805 50 10	052	73,8
	382	63,3
	388	68,1
	524	57,2
	528	70,3
	999	66,5
0806 10 10	052	88,3
	400	215,8
	999	152,1
0808 10 80	388	85,2
	400	107,5
	512	89,6
	528	11,2
	720	48,5
	800	163,1
	804	77,5
	999	83,2
0808 20 50	052	90,7
	388	56,9
	720	54,1
	999	67,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1667/2005**z dnia 13 października 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 60/2004 ustanawiające środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego art. 41 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004⁽¹⁾ stanowi, że kwota do zapłacenia przez wspomniane Państwa Członkowskie za nadwyżkowe ilości niewyeliminowane z rynku jest brana pod uwagę przy obliczaniu opłat produkcyjnych dla roku gospodarczego 2004/2005.
- (2) Wysokość kwoty do zapłacenia nie będzie znana przy obliczaniu we wrześniu 2005 r. opłat dla roku gospodarczego 2004/2005, ponieważ ostateczny termin dostarczenia dowodów wyeliminowania z rynku został zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 651/2005 na dzień 31 marca 2006 r. Należy zatem przewidzieć, że wymieniona kwota będzie wzięta pod uwagę przy obliczaniu we wrześniu 2006 r. opłat produkcyjnych dla roku gospodarczego 2005/2006.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 60/2004. Ponieważ zmiana ta powinna poprzedzać

ustalenie opłat dla roku gospodarczego 2004/2005, należy przewidzieć, aby niniejsze rozporządzenie weszło natychmiast w życie.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 60/2004 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. W przypadku gdy nie przedstawiono dowodu wyeliminowania z rynku zgodnie z ust. 1, dla części lub całości nadwyżkowej ilości, nakłada się na nowe Państwo Członkowskie opłatę w wysokości równej ilości niewyeliminowanej z rynku, pomnożonej przez najwyższe refundacje wywozowe mające zastosowanie dla cukru białego objętego kodem CN 1701 99 10 w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 listopada 2005 r. Część równa 25 % całkowitej kwoty zasili budżet Wspólnoty najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku od 2006 do 2009. Całkowita kwota zostanie wzięta pod uwagę przy obliczaniu opłat produkcyjnych dla roku gospodarczego 2005/2006.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 15.1.2004, str. 8. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 651/2005 (Dz.U. L 108 z 29.4.2005, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1668/2005**z dnia 13 października 2005 r.****ustalające stopy procentowe, które mają być stosowane do obliczania kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących skup, składowanie i zbyt zapasów na rok obrachunkowy 2006 EFOGR, Sekcja Gwarancji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1883/78 z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiające ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 411/88 z dnia 12 lutego 1988 r. w sprawie metody i stopy procentowej stosowanych przy obliczaniu kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących skup, składowanie i zbyt ⁽²⁾ przewiduje, że kwotę procentów podlegających zapłacie, które mają być sfinansowane ze środków Sekcji Gwarancji EFOGR, oblicza się według metody oraz stopy procentowej jednolitej w całej Wspólnocie na podstawie trzymiesięcznych i dwunastomiesięcznych kursów terminowych przy zastosowaniu wagi odpowiednio jedna trzecia i dwie trzecie.
- (2) Komisja ustanawia tę stopę procentową przed rozpoczęciem każdego roku obrachunkowego Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) na podstawie stopy procentowej obowiązującej w trakcie sześciu miesięcy poprzedzających to ustalenie.
- (3) Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 411/88 jeżeli w ciągu co najmniej 6 miesięcy koszty odsetek ponoszone przez Państwo Członkowskie są niższe niż jednolita stopa procentowa ustalona dla Wspólnoty, ustala się specjalną stopę procentową dla tego Państwa Członkowskiego. W przypadku braku informacji od Państwa Członkowskiego na temat średnich kosztów odsetek przez nie poniesionych przed upływem roku budżetowego, ustala się specjalną stopę procentową na podstawie referencyjnej stopy procentowej zamieszczonej w Załączniku do tego rozporządzenia.
- (4) Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 411/88 przewiduje, że dla lat budżetowych 2005 i 2006, gdy średnie

koszty odsetek ponoszone przez Państwo Członkowskie są ponaddwukrotnie wyższe niż jednolita stopa procentowa ustalona dla Wspólnoty, może ona zwrócić koszty odsetek na podstawie jednolitej stopy procentowej powiększonej o różnicę między dwukrotnie wyższą stopą a rzeczywistą stopą ponoszona przez dane Państwo Członkowskie.

- (5) W świetle informacji otrzymanych przez Komisję od Państw Członkowskich należy ustalić stopy procentowe stosowane dla roku obrachunkowego 2006 EFOGR, Sekcja Gwarancji mając na uwadze powyższe elementy.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu EFOGR,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wydatków poniesionych w ciągu roku budżetowego 2006 EFOGR, Sekcja Gwarancji:

- 1) jednolitą stopę procentową określoną w art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 1883/78 ustala się na 2,2 % dla Państw Członkowskich innych niż wymienione w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu;
- 2) specjalną stopę procentową określoną w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 411/88 ustala się na:
 - a) 2,1 % dla Republiki Czeskiej, Francji, Austrii i Finlandii;
 - b) 1,8 % dla Szwecji;
- 3) stopę procentową zwracaną zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 411/88 ustala się na:
 - a) 3,2 % dla Cypru;
 - b) 5,1 % dla Węgier;
 - c) 3,0 % dla Polski;
 - d) 2,8 % dla Słowenii;
 - e) 2,3 % dla Zjednoczonego Królestwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 216 z 5.8.1978, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 695/2005 (Dz.U. L 114 z 4.5.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 40 z 13.2.1988, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 956/2005 (Dz.U. L 164 z 24.6.2005, str. 8).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1669/2005**z dnia 13 października 2005 r.****ustalające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od dnia 14 października 2005 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1422/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu melasy w sektorze cukru i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 785/68 ⁽²⁾, przewiduje, że cenę importową CIF melasy, ustaloną zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 785/68 ⁽³⁾, uważa się za „cenę reprezentatywną”. Uważa się, że ta cena została ustalona dla jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.
- (2) Dla celów ustalania cen reprezentatywnych, należy wziąć pod uwagę wszelkie informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 785/68, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 4 wymienionego rozporządzenia, oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla celów takiego ustalenia można zastosować metodę przewidzianą w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.
- (3) Dla celów dostosowania cen, nieodnoszącego się do jakości standardowej, należy, w zależności od jakości oferowanej melasy, zwiększyć lub zmniejszyć ceny

w zależności od wyników otrzymanych w zastosowaniu art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 785/68.

- (4) Kiedy istnieje różnica między ceną spustową dla rozpatrywanego produktu a ceną reprezentatywną, należy ustalić dodatkowe należności przywozowe zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1422/95. W przypadku zawieszenia stosowania należności przywozowych w zastosowaniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95, należy ustalić szczególne kwoty dla tych należności.
- (5) Należy ustalić ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne w odniesieniu do przywozu rozpatrywanych produktów, zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1422/95.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 są wskazane w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 79/2003 (Dz.U. L 13 z 18.1.2003, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. 145 z 27.6.1968, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1422/95.

ZAŁĄCZNIK

Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na melasę w sektorze cukru, stosowane od 14 października 2005 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota stosowanej należności przywozowej w wyniku zawieszenia, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 za 100 kg netto rozpatrywanego produktu ⁽¹⁾
1703 10 00 ⁽²⁾	11,00	—	0
1703 90 00 ⁽²⁾	11,60	—	0

⁽¹⁾ Ta kwota zastępuje, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1422/95 stawkę celną w ramach wspólnej taryfy celnej ustaloną dla tych produktów.

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 785/68, zmienionego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1670/2005**z dnia 13 października 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) wymienionego rozporządzenia a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, refundacje do cukrów białego i surowego, niedenaturowanych i wywiezionych w stanie nieprzetworzonym muszą zostać ustalone przy uwzględnieniu sytuacji na rynku wspólnotowym i rynku światowym cukru, i w szczególności elementów kalkulacji cen i kosztów, o których mowa w art. 28 wymienionego rozporządzenia. Zgodnie z tym samym artykułem, należy również uwzględnić gospodarcze aspekty proponowanego wywozu.
- (3) W odniesieniu do cukru surowego, refundację należy ustalić dla jakości standardowej, która jest określona w załączniku I, pkt II rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Wymieniona refundacja jest ponadto ustalana zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Cukier krystaliczny został określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2135/95 z dnia 7 września 1995 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru ⁽²⁾. Kwotę tak obliczonej refundacji w odniesieniu do cukrów aromatyzowanych lub zawierających substancje barwiące należy zastosować do ich zawartości sacharozy, zatem należy ją ustalać w odniesieniu na 1 % tej zawartości.
- (4) W przypadkach szczególnych kwota refundacji może być ustalona w instrumentach prawnych innego typu.

- (5) Refundację należy ustalać co dwa tygodnie. Można ją zmieniać w tym odstępie czasowym.
- (6) Art. 27 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji do produktów określonych w art. 1 wymienionego rozporządzenia w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (7) Znaczący i szybki wzrost preferencyjnego przywozu cukru pochodzącego z zachodnich krajów bałkańskich od początku 2001 r., oraz wywozu cukru ze Wspólnoty do tych krajów wydaje się być istotnie sztuczny.
- (8) Aby uniknąć wszelkiego nadużycia w związku z ponownym przywozem do Wspólnoty produktów w sektorze cukru, dla których przyznano refundację wywozową, należy nie ustalać refundacji do produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich zachodnich krajów bałkańskich.
- (9) Biorąc pod uwagę te informacje i aktualną sytuację na rynkach w sektorze cukru, a w szczególności notowania lub ceny cukru we Wspólnocie i na rynku światowym, należy ustalić refundację w odpowiedniej wysokości.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w stanie nieprzetworzonym i niedenaturowanych, ustalone są zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO CUKRU BIAŁEGO I CUKRU SUROWEGO W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 14 PAŹDZIERNIKA 2005 R. ^(a)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	34,44 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,70 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	34,44 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,70 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3744
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	37,44
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	36,63
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	36,63
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3744

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, poza przypadkiem cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

^(a) Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Niniejszą kwotę stosuje się do cukru surowego o uzysku wynoszącym 92 %. Jeżeli uzysk z wywożonego cukru surowego nie wynosi 92 %, stosowaną kwotę refundacji wylicza się zgodnie z przepisami art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1671/2005**z dnia 13 października 2005 r.****ustalające maksymalne kwoty refundacji wywozowej do cukru białego przeznaczonego do niektórych państw trzecich w ramach 9. przetargu częściowego wykonanego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1138/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1138/2005 z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie stałego przetargu ustalającego opłaty wyrównawcze i/lub refundacje wywozowe do cukru białego na rok gospodarczy 2004/2005 ⁽²⁾ przystępuje się do przetargów częściowych w sprawie wywozu wspomnianego cukru do niektórych państw trzecich.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1138/2005, jeżeli właściwe, ustala się maksymalną

kwotę refundacji wywozowej dla rozpatrywanego przetargu częściowego, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację i przewidywany rozwój rynku cukru we Wspólnocie i na rynku światowym.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W 9. przetargu częściowym na cukier biały, wykonanym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1138/2005, maksymalną kwotę refundacji wywozowej ustala się w wysokości 39,407 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 185 z 16.7.2005, str. 3.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1672/2005**z dnia 13 października 2005 r.****ustalające maksymalny poziom refundacji wywozowej do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 581/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3, akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 581/2004 z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych odnośnie do refundacji wywozowych do niektórych rodzajów masła ⁽²⁾ przewiduje otwarcie stałego przetargu.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 580/2004 z dnia 26 marca 2004 r. ustanawiającym procedurę przetargową dotyczącą refundacji wywozowych do niektórych przetworów mlecznych ⁽³⁾ oraz po

dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na ten przetarg, stosowne jest ustalenie maksymalnego poziomu refundacji wywozowej w okresie przetargowym kończącym się dnia 11 października 2005 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego przetargu otwartego rozporządzeniem (WE) nr 581/2004 w okresie przetargowym kończącym się dnia 11 października 2005 r. maksymalne kwoty refundacji dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 64. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1239/2005 (Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 58. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

(EUR/100 kg)

Produkt	Kod w klasyfikacji refundacji wywozowych	Maksymalna kwota refundacji wywozowej dla eksportu o przeznaczeniu wymienionym w art. 1 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 581/2004
Masło	ex 0405 10 19 9500	96,40
Masło	ex 0405 10 19 9700	98,75
Bezwodny tłuszcz mleczny	ex 0405 90 10 9000	120,49

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1673/2005**z dnia 13 października 2005 r.****w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowych dla mleka odtłuszczonego w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 582/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 582/2004 z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych odnośnie do refundacji wywozowych dla mleka odtłuszczonego w proszku ⁽²⁾ przewiduje otwarcie stałego przetargu.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 580/2004 z dnia 26 marca 2004 r. ustanawiającego procedurę przetargową dotyczącą refundacji wywozowych do niektórych przetworów mlecznych ⁽³⁾ oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na ten przetarg stosowne jest nieprzyznanie żadnych

refundacji w okresie przetargowym kończącym się dnia 11 października 2005 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego przetargu otwartego rozporządzeniem (WE) nr 582/2004 przewiduje się w okresie przetargowym kończącym się dnia 11 października 2005 r. 12,49 EUR/100 kg jako maksymalną wysokość refundacji dla produktów i krajów przeznaczenia wymienionych w art. 1 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 67. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1239/2005 (Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 58. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1674/2005**z dnia 13 października 2005 r.****ustanawiające zakaz połowów dorsza w strefach ICES I i II b przez statki pływające pod banderą Polski**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 27/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalające wielkości dopuszczalne połowów na 2005 r. i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty, oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach gdzie wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, ustanawia kwoty na rok 2005.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą lub zarejestrowane w Państwie Członkowskim określonym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia wyczerpały kwotę na połowy zasobu w nim określonego przyznaną na 2005 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów tego zasobu oraz jego przechowywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną Państwu Członkowskiemu określonymu w Załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zasobu w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym Załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem wymienionym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów zasobu określonego w Załączniku przez statki pływające pod banderą lub zarejestrowane w Państwie Członkowskim w nim określonym. Po tym dniu zakazuje się przechowywania na pokładzie, przeładunku lub wyładunku omawianego zasobu złowionego przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji

Jörgen HOLMQUIST

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki
Morskiej⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).⁽³⁾ Dz.U. L 12 z 14.1.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1300/2005 (Dz.U. L 207 z 10.8.2005, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Państwo członkowskie	Polska
Zasób	COD/1/2B.
Gatunki	Dorsz (<i>Gadus morhua</i>)
Strefa	I, II b
Data	1 września 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1675/2005**z dnia 13 października 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie, może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Refundacje wywozowe powinny być ustalone z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż⁽²⁾.
- (3) W odniesieniu do pszennych oraz żytnich mąk, kasz i grysików refundację wywozową stosowaną do tych produktów należy wyliczyć z uwzględnieniem ilości zbóż koniecznych do wytwarzania danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą sprawić, że niezbędne stanie się zróżnicowanie refundacji dla niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundacja powinna być ustalana raz na miesiąc. Zmian można dokonywać w tym odstępie czasowym.
- (6) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji na rynkach zbóż, a w szczególności do notowań lub cen na te produkty we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, wywiezionych w stanie naturalnym, ustala się w wysokości podanej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 13 października 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe stosowane przy wywozie zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	11,52
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	10,62
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	9,81
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	9,18
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	12,33				

Uwaga: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1676/2005**z dnia 13 października 2005 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do jęczmienia na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1058/2005⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczególne zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 7 do 13 października 2005 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do jęczmienia, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1058/2005.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1677/2005**z dnia 13 października 2005 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla owsa w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 1438/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1438/2005 z dnia 2 września 2005 r. w sprawie szczególnego środka interwencyjnego w odniesieniu do owsa w Finlandii i w Szwecji ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową dla owsa wyprodukowanego w Finlandii i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz z Finlandii i Szwecji do wszystkich krajów trze-

cich z wyjątkiem Bułgarii został ogłoszony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1565/2004.

- (2) Biorąc pod uwagę w szczególności czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 7 do 13 października 2005 r. w ramach przetargu ogłoszonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1438/2005, ustala się maksymalną refundację wywozową dla owsa w wysokości 22,56 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

⁽³⁾ Dz.U. L 228 z 3.9.2005, str. 5.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1678/2005**z dnia 13 października 2005 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej na wywóz do pewnych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1059/2005⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczególne zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnej wysokości refundacji wywozowej, uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95. W tym

wypadku przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnej refundacji lub jest od niej niższa.

- (3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnej refundacji wywozowej.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 7 października do 13 października 2005 r., w ramach przetargu ogłoszonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1059/2005, ustala się maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w wysokości 9,00 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 7 września 2005 r.

w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej zgodnie z punktem 3 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 7 listopada 2002 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie finansowania Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, uzupełniającego Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej

(2005/706/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI ORAZ RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 7 listopada 2002 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie finansowania Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, uzupełniające porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej ⁽¹⁾, zwłaszcza w szczególności jego punkt 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽²⁾,

uwzględniając projekt Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska utworzyła Fundusz Solidarności („Fundusz”), aby okazać solidarność z ludnością zamieszkującą regiony dotknięte klęskami.
- (2) Słowacja złożyła wniosek o uruchomienie Funduszu w dniu 24 stycznia 2005 r. po klęsce spowodowanej burzą.
- (3) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 7 listopada 2002 r. pozwala na uruchomienie środków z Funduszu w ramach rocznego pułapu w wysokości 1 miliarda EUR.
- (4) Klęska żywiołowa na Słowacji w listopadzie 2004 r. spełnia kryteria uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej,

⁽¹⁾ Dz. U. C 283 z 20.11.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz. U. L 311 z 14.11.2002, str. 3.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Fundusz Solidarności Unii Europejskiej zostaje uruchomiony w celu udostępnienia kwoty 5 667 578 EUR jako środków na pokrycie zobowiązań z budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2005.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 7 września 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. ALEXANDER

Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 7 września 2005 r.****w sprawie mobilizacji instrumentu elastyczności na rzecz wspomagania odbudowy i odnowy krajów dotkniętych tsunami zgodnie z pkt 24 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r.**

(2005/707/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 24,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

Władza budżetowa wyraziła zgodę na udzielenie wsparcia dla potrzeb związanych z odbudową i odnową krajów dotkniętych trzęsieniem ziemi/tsunami (głównie Indonezji, Sri Lanki oraz Malediwów), na łączną kwotę 350 mln EUR, z czego 170 mln EUR w 2005 r. Część pomocy zostanie udzielona poprzez przekształcenie, w porozumieniu z właściwymi rządami, orientacyjnych programów dla tego regionu, w ramach których nie podjęto jeszcze zobowiązań (60 mln EUR), uruchomienie środków z mechanizmu szybkiego reagowania (12 mln EUR) oraz przez uruchomienie rezerw na pomoc nadzwyczajną (70 mln EUR). Jako że pułap zapisany dla działu 4: „Działania zewnętrzne” został w 2005 r. przekroczony o 100 mln EUR oraz ponieważ wszystkie możliwości przesunięcia środków do tego działu zostały zbadane, kwota 15 mln EUR zostanie pokryta wyłącznie poprzez dodatkowe wykorzystanie środków z instrumentu elastyczności,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W odniesieniu do budżetu korygującego nr 3/2005 do budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2005, zostaje uruchomiony instrument elastyczności celem dostarczenia kwoty 15 mln EUR w postaci środków na pokrycie zobowiązań.

Powyższa suma jest przeznaczona na sfinansowanie pomocy na odbudowę i odnowę krajów azjatyckich dotkniętych trzęsieniem ziemi/tsunami, wchodzącej w zakres działu 4: „Działania zewnętrzne” perspektywy finansowej, w ramach art. 19 10 04: „Działania na rzecz odbudowy i odnowy w azjatyckich krajach rozwijających się” budżetu na rok 2005.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 7 września 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

*Przewodniczący**W imieniu Rady*

D. ALEXANDER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 25).

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 7 września 2005 r.
w sprawie zmiany perspektywy finansowej na lata 2000–2006
 (2005/708/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej, w szczególności jego pkt 19, 20 i 21 ⁽¹⁾,

uwzględniając decyzję 2003/430/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 2003 r. w sprawie zmiany perspektywy finansowej ⁽²⁾,

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 272 ust. 9 akapit piąty Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

Reforma wspólnej polityki rolnej przyjęta przez Radę we wrześniu 2003 r. ⁽⁴⁾ przewiduje obniżenie dopłat bezpośrednich („modulację”) na rzecz finansowania polityki rozwoju obszarów wiejskich w celu zapewnienia lepszej równowagi między narzędziami politycznymi służącymi promowaniu trwałego rolnictwa a narzędziami służącymi promowaniu rozwoju obszarów wiejskich oraz finansowaniu dodatkowych środków rozwoju obszarów wiejskich. Dlatego, celem uwzględnienia skutków „modulacji” w roku 2006, konieczne jest wprowadzenie zmian do perspektywy finansowej zawartej w załączniku I do Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej ze zmianami wprowadzonymi na mocy decyzji 2003/430/WE, zwanej dalej „perspektywą finansową”. W rezultacie środki z poddziału 1a „Wspólna polityka rolna” będą mogły zostać wykorzystane w celu finansowania dodatkowych działań w ramach poddziału 1b „Rozwój obszarów wiejskich”, bez zmiany pułapu środków w dziale 1 „Rolnictwo”,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Perspektywa finansowa zostaje zmieniona w następujący sposób:

Roczne pułapy środków na pokrycie zobowiązań pozycji pierwszej w tabelach 1a, 1b, 2a i 2b zostają zmienione następująco:

- a) kwota w poddziale 1a „Wspólna polityka rolna” zostanie pomniejszona w 2006 r. o kwotę odpowiadającą modulacji;

kwoty zmniejszone w ramach Wspólnej polityki rolnej	2006
mln EUR według cen z 1999 r.	– 570
mln EUR według cen z 2006 r.	– 655

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2003/429/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 25).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 31.

⁽³⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2005 r. i decyzja Rady z dnia 18 lipca 2005 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

- b) kwota w poddziale 1b „Rozwój obszarów wiejskich” zostanie powiększona w 2006 r. o kwotę odpowiadającą modulacji;

kwoty zwiększone w ramach Rozwoju obszarów wiejskich	2006
mln EUR według cen z 1999 r.	+ 570
mln EUR według cen z 2006 r.	+ 655

Artykuł 2

1. Perspektywę finansową Unii Europejskiej, wyrażoną w cenach z 1999 r., określono w tabelach 1a i 1b w Załączniku.
2. Odpowiednią perspektywę finansową wynikającą z dostosowań technicznych w 2005 r., zgodnie ze zmianami w Produkcie Narodowym Brutto (PNB) i w cenach określono w tabelach 2a i 2b w Załączniku.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 7 września 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
D. ALEXANDER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK
TABELA 1a: ZMIENIONA PERSPEKTYWA FINANSOWA (EU-25) WEDŁUG CEN Z 1999 R.

Środki na zobowiązania	(w mln EUR)						
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
1. ROLNICTWO							
1a Wspólna polityka rolna	40 920	42 800	43 900	43 770	44 657	45 677	45 807
1b Rozwój obszarów wiejskich	36 620	38 480	39 570	39 430	38 737	39 602	39 042
	4 300	4 320	4 330	4 340	5 920	6 075	6 765
2. DZIAŁANIA STRUKTURALNE							
Fundusze strukturalne	32 045	31 455	30 865	30 285	35 665	36 502	37 940
Fundusz Spójności	29 430	28 840	28 250	27 670	30 533	31 835	32 608
	2 615	2 615	2 615	2 615	5 132	4 667	5 332
3. POLITYKI WEWNĘTRZNE							
	5 930	6 040	6 150	6 260	7 877	8 098	8 212
4. DZIAŁANIA ZEWNĘTRZNE							
	4 550	4 560	4 570	4 580	4 590	4 600	4 610
5. ADMINISTRACJA (1)							
	4 560	4 600	4 700	4 800	5 403	5 558	5 712
6. REZERWY							
Rezerwa pieniężna	900	900	650	400	400	400	400
Rezerwa na pomoc nadzwyczajną	500	500	250	200	200	200	200
Rezerwa gwarancyjna	200	200	200	200	200	200	200
	200	200	200	200	200	200	200
7. STRATEGIA PRZEDAKCESYJNA							
Rolnictwo	3 120	3 120	3 120	3 120	3 120	3 120	3 120
Przedakcesyjny instrument strukturalny	520	520	520	520	520	520	520
PHARE (kraje kandydujące)	1 040	1 040	1 040	1 040	1 040	1 040	1 040
	1 560	1 560	1 560	1 560	1 560	1 560	1 560
8. REKOMPENSATA							
					1 273	1 173	940
ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA OGÓŁEM	92 025	93 475	93 955	93 215	102 985	105 128	106 741
ŚRODKI NA PŁATNOŚCI OGÓŁEM	89 600	91 110	94 220	94 880	100 800	101 600	103 840
Pułap środków na płatności jako % DNB (ESA 95)	1,07 %	1,07 %	1,10 %	1,11 %	1,10 %	1,07 %	1,07 %
Nieprzewidziane wydatki	0,17 %	0,17 %	0,14 %	0,13 %	0,14 %	0,17 %	0,17 %
Pułap zasobów własnych	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %

(1) Wydatki na emerytury zawarte w pułapie dla tej pozycji są skalkulowane na lata 2000–2006 na podstawie składek netto pracowników na program emerytalny do maksymalnej wysokości 1 100 mln EUR według cen z 1999 r.

TABELA 1b: ZMIENIONA PERSPEKTYWA FINANSOWA (EU-25) WEDŁUG CEN Z 1999 R.

(włącznie ze skutkami budżetowymi uzgodnień politycznych na Cyprze)

Środki na zobowiązania	(w mln EUR)						
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
1. ROLNICTWO							
1a Wspólna polityka rolna	40 920	42 800	43 900	43 770	44 650	45 675	45 805
1b Rozwój obszarów wiejskich	36 620	38 480	39 570	39 430	38 740	39 611	39 052
	4 300	4 320	4 330	4 340	5 910	6 064	6 753
2. DZIAŁANIA STRUKTURALNE							
Fundusze strukturalne	32 045	31 455	30 865	30 285	35 718	36 579	38 052
Fundusz Spójności	29 430	28 840	28 250	27 670	30 571	31 899	32 703
	2 615	2 615	2 615	2 615	5 147	4 680	5 349
3. POLITYKI WEWNĘTRZNE							
	5 930	6 040	6 150	6 260	7 891	8 112	8 226
4. DZIAŁANIA ZEWNĘTRZNE							
	4 550	4 560	4 570	4 580	4 590	4 600	4 610
5. ADMINISTRACJA (1)							
	4 560	4 600	4 700	4 800	5 403	5 558	5 712
6. REZERWY							
Rezerwa pieniężna	900	900	650	400	400	400	400
Rezerwa na pomoc nadzwyczajną	500	500	250	200	200	200	200
Rezerwa gwarancyjna	200	200	200	200	200	200	200
	200	200	200	200	200	200	200
7. STRATEGIA PRZEDAKCESYJNA							
Rolnictwo	3 120	3 120	3 120	3 120	3 120	3 120	3 120
Przedakcesyjny instrument strukturalny	520	520	520	520			
PHARE (kraje kandydujące)	1 040	1 040	1 040	1 040			
	1 560	1 560	1 560	1 560			
8. REKOMPENSATA							
					1 273	1 173	940
ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA OGÓŁEM	92 025	93 475	93 955	93 215	103 045	105 218	106 865
ŚRODKI NA PŁATNOŚCI OGÓŁEM	89 600	91 110	94 220	94 880	100 800	101 600	103 840
Pułap środków na płatności jako % DNB (ESA 95)	1,07 %	1,07 %	1,10 %	1,11 %	1,10 %	1,07 %	1,07 %
Nieprzewidziane wydatki	0,17 %	0,17 %	0,14 %	0,13 %	0,14 %	0,17 %	0,17 %
Pułap zasobów własnych	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %

(1) Wydatki na emerytury zawarte w pułapie dla tej pozycji są skalkulowane na lata 2000–2006 na podstawie składek netto pracowników na program emerytalny do maksymalnej wysokości 1 100 mln EUR według cen z 1999 r.

TABELA 2a: ZMIENIONA PERSPEKTYWA FINANSOWA (EU-25) WEDŁUG CEN AKTUALNYCH

(w mln EUR)

Środki na zobowiązania	Ceny aktualne									
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006			
1. ROLNICTWO										
1a Wspólna polityka rolna	41 738	44 530	46 587	47 378	49 305	51 439	52 618			
1b Rozwój obszarów wiejskich	37 352	40 035	41 992	42 680	42 769	44 598	44 847			
	4 386	4 495	4 595	4 698	6 536	6 841	7 771			
2. DZIAŁANIA STRUKTURALNE										
Fundusze strukturalne	32 678	32 720	33 638	33 968	41 035	42 441	44 617			
Fundusz Spójności	30 019	30 005	30 849	31 129	35 353	37 247	38 523			
	2 659	2 715	2 789	2 839	5 682	5 194	6 094			
3. POLITYKI WEWNĘTRZNE										
	6 031	6 272	6 558	6 796	8 722	9 012	9 385			
4. DZIAŁANIA ZEWNĘTRZNE										
	4 627	4 735	4 873	4 972	5 082	5 119	5 269			
5. ADMINISTRACJA (1)										
	4 638	4 776	5 012	5 211	5 983	6 185	6 528			
6. REZERWY										
Rezerwa pieniężna	906	916	676	434	442	446	458			
Rezerwa na pomoc nadzwyczajną	500	500	250							
Rezerwa gwarancyjna	203	208	213	217	221	223	229			
	203	208	213	217	221	223	229			
7. STRATEGIA PRZEDAKCESYJNA										
Rolnictwo	3 174	3 240	3 328	3 386	3 455	3 472	3 566			
Przedakcesyjny instrument strukturalny PHARE (kraje kandydujące)	529	540	555	564						
	1 058	1 080	1 109	1 129						
	1 587	1 620	1 664	1 693						
8. REKOMPENSATA										
					1 410	1 305	1 074			
ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA OGÓŁEM										
	93 792	97 189	100 672	102 145	115 434	119 419	123 515			
ŚRODKI NA PŁATNOŚCI OGÓŁEM										
	91 322	94 730	100 078	102 767	111 380	114 060	119 112			
Pułap środków na płatności jako % DNB (ESA 95)	1,07 %	1,08 %	1,11 %	1,09 %	1,09 %	1,08 %	1,08 %			
Nieprzewidziane wydatki	0,17 %	0,16 %	0,13 %	0,15 %	0,15 %	0,16 %	0,16 %			
Pułap zasobów własnych	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %			

(1) Wydatki na emerytury zawarte w pułapie dla tej pozycji są skalkulowane na lata 2000–2006 na podstawie składek netto pracowników na program emerytalny do maksymalnej wysokości 1 100 mln EUR według cen z 1999 r.

TABELA 2b: ZMIENIONA PERSPEKTYWA FINANSOWA (EU-25) WEDŁUG CEN AKTUALNYCH

(włącznie ze skutkami budżetowymi uzgodnień politycznych na Cyprze)

(w mln EUR)

Środki na zobowiązania	Ceny aktualne							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
1. ROLNICTWO	41 738	44 530	46 587	47 378	49 297	51 437	52 615	
1a Wspólna polityka rolna	37 352	40 035	41 992	42 680	42 772	44 608	44 858	
1b Rozwój obszarów wiejskich	4 386	4 495	4 595	4 698	6 525	6 829	7 757	
2. DZIAŁANIA STRUKTURALNE	32 678	32 720	33 638	33 968	41 094	42 528	44 746	
Fundusze strukturalne	30 019	30 005	30 849	31 129	35 395	37 319	38 632	
Fundusz Spójności	2 659	2 715	2 789	2 839	5 699	5 209	6 114	
3. POLITYKI WEWNĘTRZNE	6 031	6 272	6 558	6 796	8 737	9 027	9 401	
4. DZIAŁANIA ZEWNĘTRZNE	4 627	4 735	4 873	4 972	5 082	5 119	5 269	
5. ADMINISTRACJA (1)	4 638	4 776	5 012	5 211	5 983	6 185	6 528	
6. REZERWY	906	916	676	434	442	446	458	
Rezerwa pieniężna	500	500	250	0	0	0	0	
Rezerwa na pomoc nadzwyczajną	203	208	213	217	221	223	229	
Rezerwa gwarancyjna	203	208	213	217	221	223	229	
7. STRATEGIA PRZEDAKCESYJNA	3 174	3 240	3 328	3 386	3 455	3 472	3 566	
Rolnictwo	529	540	555	564				
Przedakcesyjny instrument strukturalny	1 058	1 080	1 109	1 129				
PHARE (kraje kandydujące)	1 587	1 620	1 664	1 693				
8. REKOMPENSATA					1 410	1 305	1 074	
ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA OGÓŁEM	93 792	97 189	100 672	102 145	115 500	119 519	123 657	
ŚRODKI NA PŁATNOŚCI OGÓŁEM	91 322	94 730	100 078	102 767	111 380	114 060	119 112	
Pułap środków na płatności jako % DNB (ESA 95)	1,07 %	1,08 %	1,11 %	1,09 %	1,09 %	1,08 %	1,08 %	
Nieprzewidziane wydatki	0,17 %	0,16 %	0,13 %	0,15 %	0,15 %	0,16 %	0,16 %	
Pułap zasobów własnych	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	

(1) Wydatki na emerytury zawarte w pułapie dla tej pozycji są skalkulowane na lata 2000–2006 na podstawie składek netto pracowników na program emerytalny do maksymalnej wysokości 1 100 mln EUR według cen z 1999 r.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 2 sierpnia 2004 r.

dotycząca pomocy państwa udzielonej przez Francję na rzecz France Télécom

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 3061)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/709/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia ich uwag, zgodnie z wymienionymi przepisami⁽¹⁾ i uwzględniając te uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(2) Decyzja o wszczęciu postępowania została notyfikowana Francji w dniu 31 stycznia 2003 r. Po dokonanej korekcie błędów rzeczowych, w dniu 7 marca 2003 r. Francja otrzymała notyfikację o sprostowaniu.

(3) Francja przekazała Komisji informacje uzupełniające w pismach z 4 kwietnia 2003 r., 15 maja 2003 r. oraz 29 stycznia 2004 r.

(4) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (?). Komisja wezwała zainteresowane strony trzecie do przedstawienia uwag odnośnie do wymienionych środków pomocy.

I. PROCEDURA

(1) Pismem z dnia 31 stycznia 2003 r. Komisja poinformowała Francję o swojej decyzji o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu WE (zwanej dalej „decyzją o wszczęciu postępowania”) w odniesieniu do środków finansowych uruchomionych przez władze francuskie na rzecz France Télécom (zwanej dalej „FT” lub „przedsiębiorstwo”) oraz w odniesieniu do systemu podatku przemysłowego (fr. *taxe professionnelle*) stosowanego wobec tego operatora. Niniejsza decyzja⁽²⁾ nie przedstawia ponownie opisu faktów, które doprowadziły do wszczęcia tego postępowania.

(5) Komisja otrzymała od zainteresowanych stron trzecich następujące uwagi na ten temat:

— 21 marca 2003 r. uwagi Cable and Wireless plc oraz Cable and Wireless SA,

— 11 kwietnia 2003 r. uwagi Cegetel,

— 10 kwietnia 2003 r. uwagi AFORS Télécom,

— 11 kwietnia 2003 r. uwagi LDCOM,

⁽¹⁾ Dz.U. C 57 z 12.3.2003, str. 5.

⁽²⁾ Patrz: pkt 1–8 decyzji o wszczęciu postępowania, które należy traktować jako integralną część niniejszej decyzji.

⁽³⁾ Dz.U. C 57 z 12.3.2003, str. 5, zwana dalej „decyzją o wszczęciu postępowania”.

- 11 kwietnia 2003 r. uwagi A ⁽⁴⁾,
 - 10 kwietnia 2003 r. uwagi Tiscali,
 - 11 kwietnia 2003 r. uwagi WorldCom France,
 - 11 kwietnia 2003 r. uwagi B ⁽⁴⁾,
 - 11 kwietnia 2003 r. uwagi Bouygues SA i Bouygues Télécom (BT) ⁽⁵⁾,
 - 14 kwietnia 2003 r. uwagi Telecom Italia,
 - 14 kwietnia 2003 r. uwagi C ⁽⁴⁾,
 - 29 kwietnia 2003 r. uwagi B,
 - 30 kwietnia 2003 r. uwagi LDCOM ⁽⁶⁾.
- (6) Komisja przekazała je Francji w dniu 16 maja 2003 r., dając jej możliwość zgłoszenia komentarzy.
- (7) Władze francuskie przedstawiły swoje uwagi w pismach z 30 czerwca 2003 r. i 29 lipca 2003 r.
- (8) Komisja otrzymała również od stron trzecich inne, wymienione poniżej informacje i dokumenty:
- 23 czerwca 2003 r. pismo LDCOM,
 - 25 czerwca 2003 r. pismo D ⁽⁴⁾,
 - 27 października 2003 r. pismo MCI,
 - 16 października 2003 r. pismo ECTA,
 - 25 czerwca 2003 r. pismo E ⁽⁴⁾,
 - 7 stycznia 2004 r. pismo BT,
 - 16 stycznia 2004 r. pismo LT,
 - 19 marca 2004 r. pismo FT,
 - 5 kwietnia 2004 r. pismo Tiscali,
 - 17 maja 2004 r. pismo LDCOM,
 - 26 maja 2004 r. pismo BT,
- 22 czerwca 2004 r. pismo FT,
 - 30 czerwca 2004 r. telefaks FT,
 - 2 lipca 2004 r. telefaks FT,
 - 16 lipca 2004 r. telefaks BT.
- (9) Komisja poprosiła władze francuskie o złożenie dodatkowych wyjaśnień, które otrzymała odpowiednio w pismach z:
- 11 września 2003 r. (odpowiedź władz francuskich z 20 października 2003 r.),
 - 11 listopada 2003 r. (odpowiedź władz francuskich z 4 grudnia 2003 r.),
 - 12 stycznia 2004 r. (odpowiedź władz francuskich z 21 stycznia 2004 r.),
 - 2 lutego 2004 r. (odpowiedź władz francuskich z 16 lutego 2004 r.),
 - 1 czerwca 2004 r. (odpowiedź władz francuskich podczas spotkania w dniu 16 czerwca 2004 r.).
- (10) Komisja przesłała władzom francuskim w dniach 3 maja 2004 r. i 14 czerwca 2004 r. pisma wymienione w motywie 8.
- (11) Komisja wysłuchała przedstawicieli stron trzecich podczas licznych spotkań w trakcie postępowania.
- (12) Komisja spotkała się z władzami francuskimi oraz FT w dniu 22 stycznia 2004 r. oraz w dniach 16 i 23 czerwca 2004 r.
- (13) Faksem z dnia 5 lipca 2004 r. władze francuskie przedłożyły Komisji nowe obliczenia dotyczące specjalnego systemu podatku przemysłowego. W dniach 13, 15 i 16 lipca 2004 r. władze francuskie przedłożyły Komisji swoje uwagi uzupełniające.

⁽⁴⁾ Strona pragnąca zachować status poufności.

⁽⁵⁾ Do uwag została dołączona skarga złożona przez te same spółki w dniu 22 stycznia 2003 r.

⁽⁶⁾ Spółka LDCOM przesłała Komisji erratę, która została przesłana władzom francuskim w dniu 16 czerwca 2003 r.

II. OPIS

- (14) Przedmiotem niniejszej decyzji jest jedynie specjalny system podatku przemysłowego stosowany wobec FT, przedstawiony w decyzji o wszczęciu postępowania.

- (15) Ponieważ badany środek został już opisany w sposób szczegółowy w decyzji o wszczęciu postępowania⁽⁷⁾, niniejsza decyzja powtarza ten opis jedynie w zakresie, w jakim jest to niezbędne.
- (16) Do roku 1990 działalność spółki FT była realizowana przez Dyрекcyję Ministerstwa ds. Usług Pocztowych i Telekomunikacyjnych. Jako państwowa publiczna służba administracyjna dawna Dyrekcja Główna Telekomunikacji nie podlegała żadnemu z wymienionych podatków: i) podatek przemysłowy, ii) podatek od nieruchomości zabudowanej i niezabudowanej oraz iii) podatek od spółek⁽⁸⁾. Dysponowała ona budżetem dodatkowym do budżetu państwa, dodatnim i podlegającym przekazaniu na rzecz budżetu ogólnego z tytułu nadwyżek operacyjnych z działalności, jak również pewnym potrąceniem przeznaczonym na finansowanie specyficznych działań.
- (17) Ustawa nr 90-568 z dnia 2 lipca 1990 r. w sprawie organizacji służby publicznej usług pocztowych i telekomunikacyjnych przekształciła dawną Dyrekcję Główną Telekomunikacji w dwie odrębne osoby prawa publicznego (La Poste i FT) posiadające autonomię finansową i podlegające prawu handlowemu. Przyznanie wymienionej osobowości prawnej obu jednostkom powinno pociągać za sobą zastosowanie systemu podatkowego prawa powszechnego. Faktycznie, na mocy art. 1654 Ogólnego Kodeksu Podatkowego (fr. *Code général des impôts*), zwanego dalej „CGI”): „przedsiębiorstwa publiczne, państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, przedsiębiorstwa, w których udziały posiadają państwo lub jednostki terytorialne, są zobowiązane do zapłaty na warunkach prawa powszechnego wszelkich podatków i opłat, jakim podlegają przedsiębiorstwa prywatne prowadzące taką samą działalność”. W związku z tym FT powinna była podlegać systemowi podatkowemu prawa powszechnego od dnia jej utworzenia, tj. od dnia 1 stycznia 1991 r. (art. 1 ustawy nr 90-568 z dnia 2 lipca 1990 r.). Jednakże wbrew tej zasadzie, na którą powołuje się zresztą ta sama ustawa nr 90-568⁽⁹⁾, ustawodawca ustanowił dla FT zasady opodatkowania stanowiące odstępstwo od prawa powszechnego (art. 18–21 ustawy nr 90-568) w zakresie dwóch systemów, systemu „tymczasowego” stosowanego od dnia 1 stycznia 1991 r. do dnia

1 stycznia 1994 r., oraz systemu „ostatecznego” stosowanego od dnia 1 stycznia 1994 r., bez ograniczenia okresu jego stosowania:

- **lata 1991–1993:** artykuł 19 ustawy nr 90-568 ustanowił zasadę, zgodnie z którą w okresie od 1 stycznia 1991 r. do 1 stycznia 1994 r. FT podlegała jedynie podatkowi i opłatom płaconym przez państwo. W rezultacie, w wymienionym okresie, FT, podobnie jak państwo, nie była zobowiązana do zapłaty podatku przemysłowego, podatku od nieruchomości i podatku od spółek. W tym samym okresie i na mocy tego samego artykułu, FT była zobowiązana do udziału w budżecie państwa (w szczególności w budżecie cywilnym badań i rozwoju) „z tytułu potrąceń na rzecz budżetu ogólnego”. Udział ten był ustalany corocznie ustawami o finansach, w granicach określonej kwoty⁽¹⁰⁾,
- **lata 1994–2003:** na mocy ustawy nr 90-568 (art.18) oraz art. 1654 CGI, FT podlegała systemowi podatkowemu prawa powszechnego od dnia 1 stycznia 1994 r., z wyłączeniem podatków lokalnych bezpośrednich (podatek od nieruchomości, podatek przemysłowy), dla których ustawa nr 90-568 przewidywała warunki szczególne odnośnie do stopy, podstawy i sposobów obliczania podatku. Według pierwotnej oceny władz francuskich przywilej uzyskany przez FT w związku ze stosowaniem specjalnego systemu podatku przemysłowego wynosi około 198 milionów euro rocznie⁽¹¹⁾. W oparciu o dane przekazane później przez władze francuskie, wymieniona kwota jest niższa (patrz: pkt 54 i kolejne poniżej). Ten specjalny system podatku przemysłowego, przewidziany bez ograniczenia okresu jego stosowania, został zniesiony Ustawą o Finansach z 2003 r.⁽¹²⁾.

⁽¹⁰⁾ Artykuł 19 ustawy nr 90-568: „Do dnia 1 stycznia 1994 r. La Poste i France Télécom podlegają jedynie podatkowi i opłatom, jakim faktycznie podlega państwo w dniu publikacji niniejszej ustawy, z tytułu działalności przekazanej przedsiębiorstwom publicznym. Do tego samego dnia wkład France Télécom do budżetu cywilnego badań i rozwoju oraz udział w potrąceniach na rzecz budżetu ogólnego jest ustalany corocznie ustawami o finansach w granicach kwoty rocznej obliczanej przez zastosowanie w stosunku do podstawy, ustalonej na rok 1989 na kwotę 13 700 milionów franków, wskaźnika zmian cen konsumpcyjnych, odnotowanych przez Państwowy Instytut Statystyki i Badań Ekonomicznych (fr. *Institut national de la statistique et des études économiques*)”.

⁽¹¹⁾ Raport przekazany Parlamentowi przez Dyrekcję Generalną ds. Podatków w listopadzie 2001 r. dotyczący normalizacji systemu opodatkowania France Télécom w zakresie podatku przemysłowego określał, że „natychmiastowa normalizacja warunków opodatkowania France Télécom w zakresie podatku przemysłowego pociągnęłaby za sobą, przy niezmiennym stopie [tj. niezależnie od decyzji podjętych przez jednostki terytorialne], wzrost podatku płaconego przez przedsiębiorstwo o prawie 198 milionów euro”, patrz: „Raport dla Parlamentu dotyczący normalizacji systemu podatku lokalnego France Télécom” („*Rapport au Parlement sur la normalisation de la fiscalité locale de France Télécom*”), Dyrekcja Generalna ds. Podatków, listopad 2001, str. 16.

⁽¹²⁾ Artykuł 29 Ustawy o Finansach na rok 2003 dokonał pełnej normalizacji systemu opodatkowania FT podatkiem przemysłowym od dnia 1.1.2003 r. Patrz również: raport sporządzony przez Pana Gilles Carrez w imieniu Komisji Finansów, Gospodarki Ogólnej oraz Planu dotyczącego Ustawy o Finansach na rok 2003, rozprawiany w dniu 14.10.2002 r. w Zgromadzeniu Narodowym.

⁽⁷⁾ Patrz: pkt 25–33 decyzji o wszczęciu postępowania.

⁽⁸⁾ Podlegała natomiast od 1988 r. podatkowi VAT, patrz: „Raport dla Parlamentu dotyczący normalizacji systemu podatku lokalnego France Télécom” („*Rapport au Parlement sur la normalisation de la fiscalité locale de France Télécom*”), Dyrekcja Generalna ds. Podatków, listopad 2001, str. 6.

⁽⁹⁾ Artykuł 18 ustawy nr 90-568 ustalał z pewnością zasadę podlegania La Poste oraz FT podatkowi i opłatom prawa powszechnego, ale precyzował, że prawo powszechne powinno mieć zastosowanie „z zastrzeżeniem przepisów art. 19, 20 i 21 niniejszej ustawy”.

III. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (18) Uwagi przesłane przez zainteresowane strony ograniczały się do powtórzenia argumentów przedstawionych przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania. W rezultacie nie zostaną one powtórzone w niniejszej decyzji.

IV. UWAGI WŁADZ FRANCUSKICH

- (19) Argumentacja władz francuskich skupia się na zasadniczym punkcie, a mianowicie stwierdzeniu, że specyficzny system ustalony przez państwo na rzecz FT nie stwarzał przywilejów dla tego przedsiębiorstwa. Faktycznie, władze francuskie przyjmują, że FT podlegała specjalnemu systemowi dotyczącemu podatku przemysłowego w latach 1991–2002, ale uważają one, że system ten nie przyznawał jej żadnego przywileju oraz nie miał żadnego wpływu na zasoby publiczne, ponieważ wyrażał się nadmiernym opodatkowaniem FT w stosunku do opodatkowania na warunkach prawa powszechnego. Swoje prowadzące do tego wniosku rozumowanie władze francuskie opierają się na trzech wymienionych niżej punktach:

- w latach 1991–1993 FT podlegała obowiązkowi potrącenia na rzecz budżetu ogólnego, które, zdaniem władz francuskich, było równoważne z opłacaniem podatku przemysłowego oraz zawierało (między innymi) wymienioną kwotę podatku przemysłowego,
- władze francuskie podkreślają fakt, że ustawa nr 90-568 ustaliła „raz na zawsze” wyjątkowy system opodatkowania stosowany wobec FT w latach 1991–2003; oceniają one, że należy dokonać obliczenia całkowitej kwoty korzyści przyznanych FT przez ten system w latach 1991–2003. Oznacza to, że ich zdaniem nadmierne opodatkowanie FT w jednym roku może „kompensować” niedostateczne opodatkowanie FT w innym roku,
- zdaniem władz francuskich systemy opodatkowania przedsiębiorstwa z tytułu podatku przemysłowego oraz podatku od spółek są nierozłączne; należy wobec tego dokonać porównania różnych składników podatku płaconego przez FT w całym okresie 1991–2003. Ponieważ podatek przemysłowy jest składnikiem obliczenia dochodu podlegającego opodatkowaniu, korekcie ewentualnego niedostatecznego opodatkowania tytułem podatku przemysłowego powinno towarzyszyć obniżenie kwoty podatku od spółek.

- (20) Po drugie, władze francuskie utrzymują, że wymieniony środek powinien być traktowany jako istniejący. Na

koniec, podczas spotkań z Komisją mających miejsce w dniach 16 i 23 czerwca 2004 r., władze francuskie podważyły zasadność obliczeń, które same wcześniej przedłożyły Komisji, dotyczących różnicy między podatkiem przemysłowym płaconym przez FT a podatkiem, jaki musiałaby ona zapłacić, gdyby podlegała podatkowi na zasadach prawa powszechnego. Zdaniem władz francuskich niemożliwe jest obliczenie w sposób pewny niedostatecznego opodatkowania FT z tytułu podatku przemysłowego w okresie rozpoczynającym się od 1994 r. W rezultacie, według władz francuskich, Komisja nie powinna orzekać w tej kwestii. Pismem z dnia 5 lipca 2004 r. władze francuskie przedłożyły Komisji nowe obliczenia (dokonane przez samą FT), które nie mogą być uznane za bardziej szczegółowe lub dokładne niż te przedłożone wcześniej, ale które mają na celu jedynie wykazanie niemożności dokładnej wyceny przywileju, jaki FT uzyskała z tytułem korzystania od 1994 r. ze specjalnego systemu podatku przemysłowego.

V. OCENA POMOCY

- (21) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu WE uznaje za sprzeczną ze wspólnym rynkiem, w zakresie, w jakim narusza wymianę wewnątrzspółnotową, pomoc udzielaną przez państwo (lub ze źródeł państwowych bez względu na formę) przyznającą korzyści określonym przedsiębiorstwom lub niektórym sektorom produkcji, która zakłóca przez to konkurencję lub tym grozi. W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że, *a priori*, zebrane są wszystkie elementy składowe pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Powyższą analizę powtórzono w niniejszej decyzji jedynie w zakresie najważniejszych wynikających z niej wniosków⁽¹³⁾:
- FT korzystała ze szczególnego traktowania w zakresie podatku przemysłowego (ustanowionego przez art. 18–21 ustawy nr 90-568),
 - szczególne traktowanie mogło spowodować jej uprzywilejowanie (zgodnie z oceną samych władz francuskich),
 - przepisy specjalne stosowane wobec FT w zakresie podatku przemysłowego zostały ustanowione przez Parlament, ustawą podpisaną przez Prezydenta Republiki Francuskiej. Nie pozostawia cienia wątpliwości, że odpowiedzialność za stosowanie wymienionego środka można przypisać państwu,
 - w zakresie, w jakim FT płaciła podatek niższy od podatku płaconego przez przedsiębiorstwa podlegające prawu powszechnemu, ma to wpływ na zasoby publiczne,

⁽¹³⁾ W celu uzyskania szczegółów patrz: rozdział III decyzji o wszczęciu postępowania.

- biorąc pod uwagę, że FT działa w sektorze telekomunikacji charakteryzującym się wysoką konkurencyjnością, przywileje, z jakich korzysta FT, zakłócają lub grożą zakłóceniem konkurencji,
- biorąc pod uwagę, że FT działa na rynkach stopniowo otwieranych dla konkurencji od końca lat 80-tych, wszelki przywilej przyznawany FT przez państwo może wpływać na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

1. Lata 1991–1993

- (22) W celu dokonania analizy systemu podatku przemysłowego w latach 1991–1993 należy zbadać pierwszy argument przedstawiony przez władze francuskie, według którego potrącenie na rzecz budżetu ogólnego płacone przez FT w latach 1991–1993 miało charakter podatku i może być uznane za uwzględniające zapłatę podatku przemysłowego według specyficznych zasad. Odnośnie do tego Komisja zauważa, że, zgodnie z orzecznictwem, nie można uznać, że pomoc finansowa nie istniała w związku z faktem, że przedsiębiorstwo korzystające z uprzywilejowanego systemu podatkowego podlega z innego tytułu opodatkowaniu wyższemu⁽¹⁴⁾. Każdy podatek faktycznie odzwierciedla pewną logikę i różne założenia.
- (23) Odnośnie do natury podatkowej potrącenia, Komisja podkreśla przede wszystkim, że potrącenie to nie jest w sposób wyraźny łączone przez ustawę z podatkiem przemysłowym. Ustawa nie stanowi, że potrącenie to jest należne zamiast podatku przemysłowego. Kwota tego potrącenia również nie była określana w oparciu o parametry będące podstawą obliczenia wysokości podatku przemysłowego.
- (24) Ponadto w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja zaznaczyła, że wysokość kwoty ryczałtowej płaconej przez FT na rzecz państwa z tytułu wkładu do budżetu ogólnego była równa zyskowi, jaki P.T.T. przekazywały państwu w latach 1989 i 1990. Komisja uznała więc, że zapłata wymienionej kwoty była bardziej zbliżona do potrącenia od wyników działalności FT niż do szczególnego opodatkowania z tytułu podatku przemysłowego.
- (14) Trybunał uznał faktycznie, że ulga w wydatkach socjalnych związanych z zasiłkami rodzinnymi nie mogła być „kompensowana” obciążeniem dodatkowym z tytułu ubezpieczenia od bezrobocia. Patrz: wyrok ETS z 2.7.1974 r., sprawa 173-73, Republika Włoska przeciwko Komisji, Zb. Orz. 709, pkt 34: „Argument, zgodnie z którym skarżona ulga nie stanowiła „pomocy państwa” z uwagi na kompensowanie wynikającej z niej straty przychodu przy użyciu zasobów pochodzących ze składek płaconych z tytułu ubezpieczenia od bezrobocia, nie może zostać przyjęty”. Patrz również: decyzja Komisji dotycząca systemu pomocy państwa stosowanego we Włoszech w odniesieniu do banków, zgodnie z którą „szczególny środek może być uzasadniony specyficznym charakterem działalności, której dotyczy, nie zaś stosowaniem innych środków specjalnych” (Dz.U. L 184 z 13.7.2002, str. 27, motyw 35).
- (25) Do roku 1990, kiedy działalność FT była jeszcze prowadzona przez Dyрекcję Ministerstwa ds. Usług Pocztowych i Telekomunikacyjnych, budżet dodatkowy tej dyrekcji wykazywał nadwyżkę. W celu uzupełnienia deficytu budżetu ogólnego państwa wymieniony budżet dodatkowy podlegał potrąceniom na rzecz budżetu ogólnego z tytułu „nadwyżek z działalności operacyjnej”, do których zostały dodane następnie inne potrącenia mające na celu finansowanie specyficznych działań. W roku 1988 rząd zobowiązał się do dokonania do roku 1992 ustalenia udziału budżetu dodatkowego w budżecie ogólnym na kwotę 13,7 miliardów franków francuskich w roku 1989 oraz 14 miliardów franków francuskich w roku 1990. Do wymienionych kwot odnosiła się ustawa nr 90-568, gdy ustalała potrącenie nałożone na FT na rzecz budżetu ogólnego w latach 1991, 1992 i 1993⁽¹⁵⁾.
- (26) W sposób bardziej ogólny, cechy wymienionego potrącenia (płatność zryczałtowana, kwota ustalana w oparciu o wysokość nadwyżki z działalności operacyjnej przedsiębiorstwa w poprzednich okresach rozliczeniowych) nie są cechami klasycznego systemu podatkowego.
- (27) Biorąc pod uwagę jego zmiany i sposoby definiowania, wymienione potrącenie bardziej przypomina udział w dochodach z działalności.
- (28) Jednakże, nawet jeżeli wymienione potrącenie nie jest przez ustawę łączone w sposób wyraźny z podatkiem przemysłowym, jest ono związane ze specyficznym systemem podatkowym stosowanym wobec FT. Faktycznie ustawa nr 90-568 przewidywała, w tym samym rozdziale „System podatkowy” i w tym samym artykule, że FT nie była zobowiązana do zapłaty podatków (innych niż podatki opłacane przez państwo) oraz że była zobowiązana do zapłaty wymienionego potrącenia na rzecz budżetu ogólnego. Wymienione dwa przepisy były stosowane w tym samym okresie (od 1 stycznia 1991 r. do 1 stycznia 1994 r.).
- (29) Ponadto wymienione potrącenie zawiera klasyczne składniki podatku, a mianowicie świadczenie pieniężne pobierane ostatecznie, bez kompensaty i odgórnie przez państwo lub inną jednostkę publiczną. Na koniec potrącenie to dostarcza państwu zasobów.
- (15) FT była zobowiązana do przekazania na rzecz budżetu ogólnego kwoty ustalonej corocznie w Ustawie o Finansach „w granicach kwoty rocznej obliczanej przez zastosowanie w stosunku do podstawy, ustalonej na rok 1989 na kwotę 13 700 milionów franków, wskaźnika zmian cen konsumpcyjnych, odnotowanego przez Państwowy Instytut Statystyki i Badań Ekonomicznych (fr. *Institut national de la statistique et des études économiques*)” (art. 19 ustawy nr 90-568).

- (30) Wydaje się więc, że celem art. 19 ustawy było ustanowienie trzyletniego okresu przejściowego, w ciągu którego FT płaciłaby wciąż identyczne z płaconymi wcześniej kwoty z tytułu uczestnictwa w dochodach z działalności, i była jednocześnie zwolniona z zapłaty wszelkich podatków (innych niż podatki płacone przez państwo). Bezwzględne poddanie FT systemowi podatkowemu prawa powszechnego pociągnęłoby za sobą, między innymi, zapłatę podatków lokalnych (przynoszących wpływ jednostkom terytorialnym a nie budżetowi ogólnemu państwa, jak np. podatek przemysłowy), co stwarzałoby ryzyko obniżenia udziału FT w budżecie państwa (w przypadku braku wcześniejszego bezwzględnego ustanowienia nowej formy udziału w dochodach z działalności).
- (31) Podsumowując, wydaje się, że potrącenie na rzecz budżetu ogólnego, któremu FT podlegała w latach 1991–1993, miało charakter mieszany, częściowo podatku, a częściowo udziału w dochodach z działalności, w zakresie, w jakim to potrącenie miało zapewnić, że w ciągu trzyletniego okresu przejściowego przedsiębiorstwo będzie płacić na rzecz państwa kwotę równą tej, jaką płaciłoby w przypadku zapłaty podatku na warunkach prawa powszechnego, wraz z dodatkową kwotą odpowiadającą potrąceniu od dochodów z działalności. Innymi słowy, potrącenie specjalne jakie FT płaciła państwu w latach 1991–1993 miało podwójną rolę: odpowiadało w części zapłacie różnego typu podatków, oraz dodatkowo udziałowi państwa-właściciela w dochodach z działalności przedsiębiorstwa.
- (32) W świetle powyższego (w szczególności w części podatkowego charakteru potrącenia oraz związku między tym potrąceniem a specyficznym systemem podatkowym, jakiemu podlegało przedsiębiorstwo), nawet przy braku wyraźnego wskazania w tekście, że potrącenie to powinno być uznawane za specyficzną formę zapłaty podatku przemysłowego, Komisja wnioskuje, że omawiane potrącenie w latach 1991–1993 odpowiadało w części zapłacie podatków, w tym w szczególności zapłacie podatku przemysłowego, oraz dodatkowo udziałowi państwa-właściciela w dochodach z działalności przedsiębiorstwa.
- (33) W związku z powyższym należy dodać, że, zgodnie z informacjami przedłożonymi przez władze francuskie, w latach 1991–1993 omawiane potrącenie było wyższe od kwoty podatków, jakie FT byłaby zobowiązana płacić, gdyby podlegała podatkowi przemysłowemu oraz podatkowi od spółek prawa powszechnego. Wynika z tego, że

w powyższym okresie FT nie korzystała z żadnego przywileju związanego ze zwolnieniem z podatku przemysłowego. Jednakże Komisja przypomina, że w latach 1991–1993 FT podlegała jedynie podatkom i opłatom, jakim podlegało państwo (w szczególności nie płaciła podatku od nieruchomości). W rezultacie, w celu upewnienia się, że zwolnienie z podatku przemysłowego oraz zastąpienie go omawianym potrąceniem nie dawało FT przywileju podatkowego, Komisja zwróciła się do władz francuskich z zapytaniem, czy potrącenie to było wyższe od kwoty wszystkich innych podatków, jakie FT zobowiązana byłaby płacić, w przypadku gdyby mu podlegała na warunkach prawa powszechnego (a nie jedynie wyższe od sumy podatku przemysłowego oraz podatku od spółek)⁽¹⁶⁾. Podczas spotkań z Komisją, jakie miały miejsce w dniach 16 i 23 czerwca 2004 r., władze francuskie potwierdziły, że potrącenie to było faktycznie wyższe od kwoty wszystkich innych podatków. W rezultacie Komisja uznaje, że FT nie korzystała w latach 1991–1993 z przywileju, w zakresie, w jakim podlegała specjalnemu potrąceniu, o charakterze mieszanym, odpowiadającemu w części zapłacie innych podatków oraz dodatkowo potrąceniu od dochodu z działalności, potrąceniu specjalnemu, które przewyższało sumę podatków i opłat, z których zapłaty FT była zwolniona.

2. Lata 1994–2003

- (34) W celu dokonania analizy systemu podatku przemysłowego w latach 1994–2003, należy poddać ocenie argumenty drugi i trzeci przedstawione przez władze francuskie.
- (35) Władze francuskie podkreślają fakt, że ustawa nr 90-568 ustaliła „raz na zawsze” wyjątkowy system podatkowy stosowany wobec FT w latach 1991–2002. Ich zdaniem należy dokonać obliczenia całkowitej kwoty przywileju przyznanego FT przez ten system w całym okresie 1991–2002. Oznacza to, że ich zdaniem nadmierne opodatkowanie FT w jednym roku mogło „kompensować” niedostateczne opodatkowanie FT w innym roku. Mówiąc dokładniej, władze francuskie utrzymują, że niedostateczne opodatkowanie FT w okresie „końcowym” (1 stycznia 1994 r.–1 stycznia 2003 r.) jest kompensowane przez nadmierne opodatkowanie (wynikające z zapłaty potrącenia) w okresie „tymczasowym” (1 stycznia 1991 r.–31 grudnia 1993 r.). Faktycznie, kwota płacona przez FT na rzecz państwa tytułem potrącenia w latach 1991, 1992 i 1993 jest o tyle wyższa od płaconej w ramach opodatkowania na zasadach prawa powszechnego, że przewyższa korzyść, jaką FT czerpie ze specyficznego sposobu definiowania podatku przemysłowego w okresie „końcowym”.

⁽¹⁶⁾ Biorąc pod uwagę, że postępowanie zostało wszczęte jedynie w odniesieniu do podatku przemysłowego, a nie podatku od nieruchomości oraz podatku od spółek, niniejsza decyzja dotyczy jedynie podatku przemysłowego. W każdym przypadku, w omawianym okresie, wszelkie inne zwolnienie przez Francję z innych podatków na rzecz FT byłoby, w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE, przedawnione w dniu wydania niniejszej decyzji.

(36) Powyższa argumentacja nie może zostać przyjęta. Ustawa nr 90-568 ustala dwa całkowicie różne systemy opodatkowania:

— system „tymczasowy” w latach 1991–1994, gdy FT była zwolniona z wszelkich podatków, innych niż podatki płacone przez państwo, i była zobowiązana płacić na rzecz państwa kwotę ryczałtową tytułem „potrącenia na rzecz budżetu ogólnego”,

— po roku 1994 – system uważany za ostateczny (ustawa nie przewidziała ostatecznej daty stosowania tego systemu i konieczne było uchwalenie nowej ustawy w 2003 r., aby ten system został zniesiony); w ramach tego systemu FT podlegała na warunkach prawa powszechnego wszystkim podatkom, z wyjątkiem podatku od nieruchomości oraz podatku przemysłowego, dla których przewidziane były specjalne warunki.

(37) Zgodnie z orzecznictwem, pomoc udzielona przedsiębiorstwu nie może być „kompensowana” specyficznym obciążeniem, któremu podlega to samo przedsiębiorstwo z innego tytułu. Trybunał wykluczył wobec tego, że ulga w wydatkach socjalnych związanych z zasiłkami rodzinnymi, z której korzystają niektóre przedsiębiorstwa, „kompensuje” dodatkowe obciążenie z tytułu ubezpieczenia od bezrobocia ⁽¹⁷⁾.

(38) W zastosowaniu tego orzecznictwa Komisja nie może przyjąć, by „niedostateczne opodatkowanie” FT z tytułu podatku przemysłowego od roku 1994 było kompensowane przez potrącenie specjalne płacone przez FT w latach 1991–1994, które nie jest szczególnie związane z podatkiem przemysłowym. Faktycznie, jak już stwierdziła Komisja, ustawa nr 90-568 nie stanowi w żaden sposób, że potrącenie specjalne było należne w zastępstwie podatku przemysłowego. Kwota wymienionego potrącenia nie była również obliczana w oparciu o parametry będące podstawą obliczenia wysokości podatku przemysłowego, ale poprzez odniesienie do zysku, jaki P.T.T. przekazywał na rzecz państwa w latach 1989–1990. Biorąc pod uwagę jego zmiany i sposoby definiowania, wymienione potrącenie jest bliższe potrąceniu od dochodu z działalności, niż szczególnie podatku przemysłowego. Powinno to skłonić Komisję do wykluczenia wszelkiej formy kompensaty i stwierdzenia, że brak zapłaty podatku przemysłowego w okresie „tymczasowym” stanowi konkretny przywilej udzielony przedsiębiorstwu.

(39) Jedynie w drodze wyjątku Komisja przyjęła, że potrącenie płacone przez przedsiębiorstwo w latach 1991–1993 było również równoznaczne zapłacie podatku przemysłowego. Faktycznie, biorąc pod uwagę niejasny charakter tego potrącenia, które wydaje się być związane ze specy-

ficznym systemem opodatkowania stosowanym wobec FT ⁽¹⁸⁾, w związku z faktem, że potrącenie to przewyższało kwotę, jaka wynikałaby z zastosowania systemu podatkowego prawa powszechnego, oraz biorąc pod uwagę tymczasowy charakter omawianego systemu, Komisja postanowiła udzielić przedsiębiorstwu przywileju wyrokowania na korzyść w wypadku wątpliwości oraz zgodziła się na uznanie częściowo podatkowego charakteru potrącenia i faktu, że miało ono również wartość zapłaty podatków. Jednakże wszelka część potrącenia przewyższająca obciążenie podatkowe stosowane na mocy prawa powszechnego może być rozumiana jedynie jako zapłata w kapitale, co wyklucza jakiegokolwiek uzasadnienie prawne dla przeprowadzenia kompensaty. Faktycznie, kompensata dokonana między potrąceniami zapłaconymi przez FT z tytułu nadwyżki z działalności oraz niedostatecznym opodatkowaniem FT z tytułu podatku przemysłowego pociągałaby za sobą pomieszczenie różnego rodzaju potrąceń (ulg podatkowych z zyskami natury majątkowej), co nie może być przyjęte.

(40) Na koniec Komisja zauważa, że ustawa nr 90-568 nie przewidywała kompensaty niedostatecznego opodatkowania FT od 1994 r. przez nadmierne opodatkowanie w latach 1991–1994. Tak więc rachunek ogólny, taki jak zaproponowany przez władze francuskie, pociągałby za sobą przekwalifikowanie *ex post* rzekomej nadwyżki podatkowej zapłaconej przez FT w okresie „tymczasowym” na zaliczkę z tytułu podatku (ulga podatkowa) do odliczenia w latach następnych, co nie było absolutnie przedmiotem ustawy nr 90-568, gdy ustanawiała ona te dwa systemy. Jeżeli władze francuskie proponują obecnie dokonanie kompensaty między potrąceniami różnej natury (potrącenie specjalne o charakterze mieszanym – jednocześnie podatkowym i dywidendowym – oraz niedostateczne opodatkowanie FT z tytułu podatku przemysłowego), stosowanymi w różnych okresach, nie jest to w żadnej mierze spowodowane zastosowaniem zwyczajowych reguł podatkowych prawa francuskiego, ale wynika z racjonalizacji *a posteriori* mającej na celu uniknięcie windykacji pomocy, której beneficjentem była FT.

(41) W rezultacie, Komisja nie może zaakceptować drugiego argumentu przedstawionego przez władze francuskie, według którego należałoby dokonać obliczenia całości kwoty przywileju przyznanego FT przez ten system dla całego okresu 1991–2002.

(42) Oznacza to, że różnica między podatkiem przemysłowym faktycznie płaconym przez FT oraz podatkiem, jaki byłby należny na mocy prawa powszechnego od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia 1 stycznia 2003 r., stanowi pomoc państwa, ponieważ ma charakter przywileju przyznanego FT przy użyciu środków, które w innym wypadku zostałyby włączone do budżetu państwa.

⁽¹⁸⁾ Ustawa nr 90-568 przewidywała w tym samym rozdziale „system podatkowy” i w tym samym artykule, że FT nie była zobowiązana do zapłaty podatków innych niż podatki płacone przez Państwo, oraz, że miała obowiązek zapłaty wymienionego potrącenia na rzecz budżetu ogólnego, przy czym dwa przepisy były stosowane w tym samym okresie.

⁽¹⁷⁾ Sprawa 173-73, cytowana wcześniej.

- (43) Komisja nie może również zaakceptować argumentu, według którego podatek przemysłowy jest składnikiem obliczenia dochodu podlegającego opodatkowaniu, a korekcie ewentualnego niedostatecznego opodatkowania z tytułu podatku przemysłowego powinno towarzyszyć obniżenie kwoty podatku od spółek, w związku z nierozdzielnością systemów opodatkowania przedsiębiorstwa z tytułu podatku przemysłowego i podatku od spółek.
- (44) Faktycznie argument ten został odrzucony przez Sąd Pierwszej Instancji, który wyraźnie potwierdził, że: „... Komisja, w wydawanych decyzjach nakazujących windykację pomocy państwa, nie może obliczać wpływu podatku na kwotę pomocy podlegającą windykacji, gdyż wymienione obliczenie wchodzi w zakres stosowania prawa krajowego, lecz powinna ograniczyć się do wskazania kwoty brutto podlegającej windykacji. Nie stanowi to przeszkody, aby w trakcie windykacji władze krajowe dokonywały, tam, gdzie jest to właściwe, odliczenia od kwoty windykowanej kwot wynikających z zastosowania przepisów prawa krajowego, pod warunkiem, że zastosowanie przepisów prawa krajowego nie spowoduje, że powyższa windykacja stanie się praktycznie niewykonalną oraz nie będzie miało charakteru dyskryminacyjnego w stosunku do porównywalnych przypadków podlegających prawu krajowemu”⁽¹⁹⁾.

VI. NOWA POMOC

- (45) Odnośnie do natury pomocy, Komisja potwierdza swój wniosek wstępny przedstawiony w decyzji o wszczęciu postępowania, według którego omawiana pomoc musi być uznana za pomoc nową. Faktycznie system przewidujący odstępstwo od podatku przemysłowego został ustanowiony przez ustawę z roku 1990 (lub po wejściu w życie Traktatu), właśnie w celu uniknięcia, by utworzenie FT jako przedsiębiorcy państwowego nie przeniosło jej obowiązku podatkowego do systemu podatkowego prawa powszechnego. Ponadto od roku 1988 sektor telekomunikacji podlegał stopniowej liberalizacji. Biorąc pod uwagę, że FT od roku 1994 korzystała z pomocy związanej ze specyficznym systemem podatku przemysłowego oraz, że w wymienionym okresie rynki, na których działała FT, były przynajmniej w części rynkami konkurencyjnymi⁽²⁰⁾, Komisja stwierdza, że pomoc o której mowa, jest pomocą nową.

VII. PRZEDAWNIE

- (46) Władze francuskie uważają, że w każdym przypadku domniemany program pomocy na rzecz FT, ustanowiony ustawą nr 90-568, stanowi program pomocy istniejącej,

która nie może podlegać windykacji. Zaznaczają one, że program ten został ustanowiony ustawą nr 90-568 z dnia 2 lipca 1990 r. oraz oceniają, że to właśnie dnia 2 lipca 1990 r. (a więc w dniu przyjęcia ustawy) wymieniona pomoc została przyznana jej beneficjentowi. Decyzja o wszczęciu postępowania została podjęta w dniu 30 stycznia 2003 r., a więc po upływie dziesięciu lat od daty przyznania pomocy. Władze francuskie utrzymują, że, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, domniemana pomoc na rzecz FT jest „objęta” przepisami wspólnotowymi dotyczącymi przedawnienia pomocy państwa.

- (47) W związku z tym należy przypomnieć, że art. 15 przewiduje:

„1. Kompetencje Komisji w zakresie windykacji pomocy podlegają dziesięcioletniemu okresowi przedawnienia.

2. Okres przedawnienia zaczyna się w dniu, w którym bezprawnie przyznano pomoc beneficjentowi w charakterze pomocy indywidualnej lub w ramach programu pomocowego. Jakikolwiek działania, podejmowane przez Komisję lub przez Państwo Członkowskie działające na wniosek Komisji w odniesieniu do pomocy przyznanej bezprawnie, powoduje przerwanie okresu przedawnienia. Każde przerwanie powoduje, że okres przedawnienia zaczyna się od początku. Okres przedawnienia zostaje zawieszony tak długo, jak decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

3. Wszelką pomoc, w odniesieniu do której upłynął okres przedawnienia, uznaje się za pomoc istniejącą”.

- (48) Należy zauważyć, że dziesięcioletni termin przewidywany w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 „będąc dalekim od wyrażania zasady ogólnej zmieniającej pomoc nową w pomoc istniejącą, wyklucza jedynie windykację pomocy udzielonej w okresie poprzedzającym o ponad dziesięć lat pierwszą interwencję Komisji”⁽²¹⁾. Wynika z tego, że w zastosowaniu art. 15 rozporządzenia pomoc z jakiej FT korzystała z tytułu specyficznego systemu podatku przemysłowego,

⁽¹⁹⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 czerwca 1995 r., sprawa T-459/93, Siemens SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Zb. Orz. II-1675.

⁽²⁰⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 czerwca 2000 r., sprawy połączone T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 do 607/97, T-1/98, T-3/98 do T-6/98 i T-23/98, Alzetta Mauro i inni przeciwko Komisji, Zb. Orz. II-2319, pkt 141 i następane; wyrok Trybunału z dnia 9 sierpnia 1994 r., sprawa C-44/93, Namur-Les Assurances du Crédit S.A. przeciwko Office National du Dueroire i Belgii [1994], Zb. Orz. I-3829.

⁽²¹⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 kwietnia 2002r., sprawy połączone T-195/01 i T-207/01, Rząd Gibraltaru przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich [2002], Zb. Orz. II-2309, ust. 130.

nie traci charakteru pomocy nowej w związku z ustanowieniem tego systemu przed ponad dziesięcioma laty. Na mocy tego przepisu Komisja może nakazać jedynie windykację pomocy, z której przedsiębiorstwo korzystało w okresie dziesięciu lat poprzedzających jej działanie. Tak więc biorąc pod uwagę, że FT korzystała z pomocy od roku obrotowego 1994 oraz decyzja o wszczęciu postępowania została wydana w dniu 30 stycznia 2003 r., Komisja jest zobowiązana do nakazania windykacji omawianej pomocy w jej całości.

(49) Należy również zaznaczyć, że zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 „Kompetencje Komisji w zakresie windykacji pomocy podlegają dziesięcioletniemu okresowi przedawnienia” oraz, że okres ten rozpoczyna się „w dniu, w którym bezprawnie przyznano pomoc beneficjentowi [...] w ramach programu pomocowego”. Na mocy rozporządzenia znaczenie ma więc data przyznania beneficjentowi pomocy indywidualnej w ramach programu pomocowego, a nie data ustanowienia samego programu. Inaczej mówiąc, przepisy art. 15 nakazują przedawnienie przez Komisję windykacji pomocy przyznanej bezprawnie beneficjentowi przed ponad dziesięcioma laty, a w żadnym wypadku – w przeciwieństwie do tego, co utrzymują władze francuskie – nie określają dziesięcioletniego okresu przedawnienia od momentu powstania samych systemów pomocowych. Wynika z tego, że w przypadku systemów pomocowych, okres przedawnienia w odniesieniu do windykacji zaczyna biec nie w dniu ustanowienia systemu pomocy, ale w dniu, w którym pomoc została faktycznie beneficjentowi przyznana. Ustawa nr 90-568 ustanowiła system pomocowy na rzecz FT⁽²²⁾. Wobec tego termin przedawnienia pomocy przyznanej FT z tytułu specyficznego systemu podatkowego nie zaczyna biec w dniu przyjęcia ustawy nr 90-568, ale w dniu, w którym pomoc została faktycznie przyznana FT, to znaczy w rozumieniu rocznym, w momencie, w którym był należny podatek przemysłowy.

(50) Odnosnie do przerwania biegu terminu przedawnienia, nie wymaga to wydania przez Komisję decyzji oficjalnej, w przeciwieństwie do tego, co utrzymują władze francuskie. Zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 „jakiegokolwiek działanie podejmowane przez Komisję [...] w odniesieniu do pomocy przyznanej bezprawnie powoduje przerwanie okresu przedawnienia”.

⁽²²⁾ Zgodnie z art. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 659/99 „program pomocowy” stanowi: każde działanie, na podstawie którego, bez dalszego wprowadzania w życie wymaganych środków, można udzielić pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstw określonych przez ustawę w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz każde działanie, na podstawie którego pomoc, która nie jest związana z konkretnym projektem, może zostać przyznana jednemu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony i/lub w nieokreślonej kwocie.

Trybunał rozstrzygnął już, że zwykły wniosek o udzielenie informacji może wstrzymać bieg okresu przedawnienia określony w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽²³⁾. W tym przypadku pierwszy wniosek o udzielenie informacji skierowany przez Komisję do władz francuskich odnośnie specjalnego systemu opodatkowania z tytułu podatku przemysłowego stosowanego wobec FT nosi datę 28 czerwca 2001 r. Tak więc to w tym dniu, w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽²⁴⁾, nastąpiło przerwanie biegu okresu przedawnienia.

(51) W konsekwencji jedynie pomoc przyznana FT ponad dziesięć lat przed pierwszym wnioskiem o udzielenie informacji (lub przed dniem 28 czerwca 1991 r.) mogłyby już nie podlegać windykacji. Tak więc, ponieważ pomoc została przyznana FT od roku obrotowego 1994, w ramach systemu podatku przemysłowego stosowanego dla okresu 1994–2003, Komisja jest zobowiązana nakazać windykację pomocy, o której mowa, w jej całości.

VIII. ZGODNOŚĆ POMOCY

(52) Władze francuskie nie podały żadnego konkretnego argumentu na poparcie zgodności pomocy. Komisja podkreśla, że z powodów przedstawionych w ust. 122 i 123 decyzji o wszczęciu postępowania uważa, że pomoc nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 2 i art. 87 ust. 3 lit. a), c) (odniesienie do rozwoju gospodarczego niektórych regionów), d) i e). Omawiana pomoc nie jest zresztą związana z żadnym projektem restrukturyzacji przedsiębiorstwa, a stanowi raczej pomoc dla jego funkcjonowania. W rezultacie, w oparciu o art. 87 ust. 3 lit. c), pomoc nie może być uznana za zgodną (odniesienie do rozwoju niektórych działań gospodarczych).

IX. WNIOSEK

(53) W świetle powyższego Komisja stwierdza, że:

— System podatku przemysłowego stosowany w latach 1991–1993 nie stanowi pomocy państwa.

⁽²³⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 kwietnia 2003 r., sprawa T-369/00, Departament Loiret przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich [2003], Zb. Orz. II-1789, ust. 81 i następn.

⁽²⁴⁾ Faktycznie, jak zaznaczył to już Trybunał, „Komisja, kierując do Państwa Członkowskiego wniosek o udzielenie informacji, powiadamia je, że dysponuje informacjami dotyczącymi domniemania przyznania bezprawnie pomocy oraz, jeżeli to właściwe, że pomoc ta powinna zostać zwrócona [...] Wobec tego, zwykły charakter wniosku o udzielenie informacji nie pozbawia go skutku prawnego jako środka mogącego dokonać przerwania biegu okresu przedawnienia przewidzianego w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 659/1999”, patrz: sprawa T-369/00, cytowana wcześniej, ust. 79 i 82.

— Różnica między podatkiem przemysłowym płaconym faktycznie przez FT a podatkiem, jaki byłby należny na mocy prawa powszechnego w okresie od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia 31 grudnia 2002 r., stanowi pomoc państwa. Pomoc ta jest pomocą nową, która została bezprawnie udzielona przez Francję, z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu WE. Pomoc ta nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem i w rezultacie musi zostać odzyskana.

(54) Według wyliczeń raportu przekazanego Parlamentowi przez Dyрекcję Generalną ds. Podatków w listopadzie

2001 r. „bezwzględna normalizacja warunków opodatkowania FT w zakresie podatku przemysłowego pociągnęłyby za sobą, przy niezmiennianej stopie (to znaczy niezależnie od decyzji podjętych przez jednostki terytorialne) zwiększenie opodatkowania przedsiębiorstwa w kwocie prawie 198 milionów euro”. Jednakże w piśmie z dnia 15 maja 2003 r. władze francuskie przedłożyły Komisji bardziej szczegółowe informacje dotyczące niedostatecznego opodatkowania FT z tytułu specyficznego systemu podatku przemysłowego (patrz: tabela poniżej):

(w milionach euro)

Rok obrotowy	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Suma
Symulacja opodatkowania na zasadach prawa powszechnego	674	786	830	923	1 012	1 092	1 035	1 039	971	8 362
Rzeczywiste opodatkowanie FT	560	667	694	785	855	914	940	913	894	7 222
Niedostateczne opodatkowanie	114	119	136	138	157	178	95	126	77	1 140

Źródło: Odpowiedź władz francuskich z dnia 15 maja 2003 r.

— Władze francuskie obliczyły w sposób prawidłowy kwotę podatku przemysłowego, jaki FT płaciłaby w latach 2000, 2001 i 2002, gdyby podlegała systemowi opodatkowania prawa powszechnego, w oparciu o wydzielenie na poziomie lokalnym inwestycji i majątku ruchomego, majątku nieruchomości i wynagrodzeń po zastosowaniu lokalnych stóp podatkowych.

— Władze francuskie dokonały obliczenia podatku przemysłowego za lata 1994–1999 poprzez odniesienie do kwoty podatku przemysłowego, jaki FT płaciłaby w roku 2000, gdyby podlegała systemowi prawa powszechnego, z zastosowaniem korekty podstawy opodatkowania i stóp podatkowych od roku 1991, biorąc pod uwagę, że posiadane dane nie pozwalały na dokonanie prawidłowego obliczenia dla lat poprzedzających rok 2000, z uwagi na trudności w odtworzeniu podstaw i stóp lokalnych.

— Z powyższych obliczeń wynika, że kwota pomocy do odzyskania wynosi 1 140 milionów euro.

(55) Pismem z dnia 29 stycznia 2004 r. władze francuskie poinformowały Komisję, że podatek przemysłowy należny od przedsiębiorstwa w roku 2003 (pierwszym roku stosowania systemu prawa powszechnego) wynosił 773 miliony euro, co stanowi kwotę znacznie niższą od

971 mln EUR prognozowanych na 2002 r., podczas gdy należna kwota podatku nie była wówczas jeszcze znana, i podkreśliły, że przeniesienie tej liczby na lata poprzedzające potwierdzało i umacniało ich stanowisko, gdyż wykazywało nadmierne opodatkowanie FT w stosunku do prawa powszechnego.

(56) Na koniec, podczas spotkań z Komisją w dniach 16 i 23 czerwca 2004 r. władze francuskie utrzymywały, że obliczenia przedłożone uprzednio Komisji były niedokładne i że było niemożliwe dokładne obliczenie kwoty pomocy, z jakiej korzystała FT w latach 1994–2003. W rezultacie zaproponowały one Komisji, by nie orzekała o domniemanej pomocy, z jakiej FT korzystała z tytułu specjalnego systemu podatku przemysłowego.

(57) W odniesieniu do ostatniego argumentu Komisja zaznacza przede wszystkim, że jest to nowy argument, który przeczy poprzedniemu stanowisku władz francuskich, które przedłożyły obliczenia z dnia 15 maja 2003 r., potwierdzone i uzupełnione w dniu 19 stycznia 2004 r. Władze francuskie nie kwestionowały zresztą prawidłowości tych obliczeń przez cały okres trwania procedury. Dopiero podczas spotkania w czerwcu 2004 r., gdy dochodzenie Komisji dobiegało końca, władze francuskie zakwestionowały dostarczone wcześniej obliczenia. W tych okolicznościach argument braku możliwości dokładnego obliczenia kwoty pomocy, z jakiej korzystała FT, nie może zostać przyjęty.

(58) Ponadto władze francuskie przedłożyły Komisji w dniu 5 lipca 2004 r. nowe obliczenia dotyczące podatku przemysłowego, jaki byłby należny ze strony FT, gdyby podlegała ona prawu powszechnemu w latach 1991–2002. Faksem z dnia 13 lipca 2004 r. władze francuskie zaznaczyły, że „obliczenia te oparte są jedynie na kwocie faktycznej, obecnie znanej, podatku przemysłowego, jaką FT zapłaciła za rok 2003, zgodnie z zasadami prawa powszechnego”. Faksem z dnia 16 lipca 2004 r. władze francuskie przedstawiły metodę stosowaną w tych nowych obliczeniach:

— władze francuskie ustaliły, że kwota netto podatku przemysłowego FT za rok 2003 wynosi 773 milionów euro,

— dokonały one następnie obliczenia kwoty podatku przemysłowego, jaką FT zapłaciłaby na mocy ustawy nr 90-568, biorąc pod uwagę deklaracje

podatkowe FT za rok 2003; kwota ta wynosi 696 milionów euro,

— władze francuskie stwierdziły następnie, że nowe obowiązujące przepisy (zastosowanie systemu prawa powszechnego opartego o stopy efektywne i rzeczywiste podstawy) doprowadziłyby do zwiększenia podatku należnego zgodnie z poprzednio obowiązującymi zasadami, dla roku obrotowego 2003 o 77 milionów euro, to jest o 11,06 %,

— wymieniony procent zwiększenia został zastosowany do podatków faktycznie płaconych przez FT w latach 1991–2002,

— z obliczeń tych wynika, że niedostateczne opodatkowanie FT w latach 1994–2002 wynosi 798 milionów euro.

(w milionach euro)

Rok obrotowy	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Suma
Symulacja opodatkowania na zasadach prawa powszechnego	622	741	771	872	949	1 015	1 044	1 014	992	8 020
Rzeczywiste opodatkowanie FT	560	667	694	785	855	914	940	913	894	7 222
Niedostateczne opodatkowanie	62	74	77	87	94	101	104	101	98	798

Źródło: Pismo władz francuskich z dnia 5 lipca 2004 r.

(59) Biorąc pod uwagę rozbieżność informacji przedłożonych przez władze francuskie, Komisja nie może na tym etapie określić dokładnej kwoty pomocy podlegającej windykacji, ale uważa, że FT korzystała z pomocy państwa, której orientacyjna kwota zawiera się w granicach między 798 milionami euro a 1 140 milionami euro w kapitale, z doliczeniem odsetek liczonych od dnia udostępnienia jej beneficjentowi do dnia jej odzyskania⁽²⁵⁾. Dokładna kwota pomocy podlegającej windykacji zostanie określona przez Komisję we współpracy z władzami francuskimi, w ramach procedury windykacji, najpóźniej do dnia 1 listopada 2004 r.

(60) W rezultacie Komisja stwierdza, że specyficzny system podatku przemysłowego stosowany wobec FT w latach 1994–2003 dał jej przywilej stanowiący pomoc państwa, w zakresie niedostatecznego opodatkowania w stosunku do prawa powszechnego. Wymieniona pomoc państwa, przyznana przez władze francuskie z naruszeniem ich

obowiązku uprzedniego powiadomienia, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem i powinna zostać odzyskana. Komisja zaprasza władze francuskie, zgodnie ze spoczywającym na nich obowiązkiem rzetelnej współpracy, do wspólnej pracy mającej na celu określenie dokładnej kwoty pomocy podlegającej windykacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa udzielona bezprawnie przez Francję, w sprzeczności z art. 88 ust. 3 Traktatu WE, na rzecz France Télécom, poprzez system podatku przemysłowego stosowany wobec tego przedsiębiorstwa w okresie od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. (przewidziany ustawą nr 90-568 (artykuł 18) oraz art. 1654 CGI) jest niezgodna z zasadami wspólnego rynku.

Artykuł 2

1. Francja podejmie wszystkie niezbędne środki w celu odzyskania od France Télécom pomocy określonej w art. 1.

⁽²⁵⁾ Nie narusza to możliwości przysługującej władzom francuskim w trakcie windykacji, zgodnie z orzecznictwem, „odliczenia, o ile to właściwe, od kwoty do odzyskania pewnych kwot, poprzez zastosowanie przepisów krajowych, pod warunkiem, że te przepisy krajowe nie uczynią wymienionej windykacji praktycznie niewykonalną lub nie będą miały charakteru dyskryminacyjnego w stosunku do podobnych przypadków podlegających prawu krajowemu” (sprawa T-459/93, cytowana wcześniej).

2. Odzyskanie nastąpi bezzwłocznie, zgodnie z procedurami prawa krajowego, pod warunkiem, że pozwalają one na bezzwłoczne i rzeczywiste wykonanie niniejszej decyzji.

3. Pomoc podlegająca odzyskaniu obejmuje odsetki naliczane od dnia jej udostępnienia beneficjentowi, do dnia jej odzyskania.

4. Odsetki są naliczane zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. dotyczącego wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽²⁶⁾.

Artykuł 3

Francja poinformuje Komisję, w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji niniejszej decyzji, o środkach, jakie zamierza podjąć

lub już podjęła w celu zastosowania się do niej. W tym celu Francja posłuży się kwestionariuszem załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 sierpnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Frederik BOLKESTEIN

Członek Komisji

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 października 2005 r.****dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do podejrzenia wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków w Rumunii***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 4068***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2005/710/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

hodowlanych i dzikich ptaków łownych, żywych ptaków innych niż drób oraz jaj wylęgowych tych gatunków.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18,uwzględniając dyrektywę Rady nr 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jej art. 22,

a także, mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ptasia grypa jest zakaźną chorobą wirusową drobiu i ptaków, powodującą śmiertelność i zaburzenia, które w szybkim czasie mogą osiągnąć rozmiary epidemii i spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt i ludzi oraz znacznie obniżyć opłacalność hodowli drobiu. Istnieje niebezpieczeństwo wprowadzenia środka chorobotwórczego za pośrednictwem międzynarodowego handlu drobiem i wyrobami drobiowymi.
- (2) Dnia 12 października 2005 r. Rumunia poinformowała Komisję o izolacji szczepu wirusa ptasiej grypy H5 pobranego z chorego osobnika. W oczekiwaniu na określenie typu neuraminidazy (N) i wskaźnika zjadliwości, obraz kliniczny pozwala na podejrzenie wystąpienia wysoce zjadliwej ptasiej grypy.
- (3) Zważywszy na zagrożenie dla zdrowia zwierząt i możliwość wprowadzenia choroby do Wspólnoty, właściwym jest natychmiastowe zawieszenie przywozu z Rumunii żywego drobiu, ptaków bezgrzebieniowych,

- (4) Ponieważ Rumunia posiada zezwolenie na przywóz trofeów myśliwskich, jaj przeznaczonych do spożycia przez ludzi i nieprzetworzonych piór, przywozy tych produktów do Wspólnoty również powinny zostać zawieszony ze względu na zagrożenie dla zdrowia zwierząt.

- (5) Ponadto należy zawiesić przywóz do Wspólnoty z Rumunii świeżego mięsa z drobiu, drobiu bezgrzebieniowego, hodowlanych i dzikich ptaków łownych oraz przywozu przetworów mięsnych i wyrobów mięsnych składających się z lub zawierających mięso tych gatunków.

- (6) Powinno się utrzymać zezwolenie na niektóre produkty otrzymane z drobiu poddanego ubojowi przed dniem 1 sierpnia 2005 r., biorąc pod uwagę okres inkubacji choroby.

- (7) Decyzja Komisji 2005/432/WE ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wzory świadectw na przywóz produktów mięsnych do spożycia przez ludzi z państw trzecich i uchylająca decyzje 97/41/WE, 97/221/WE i 97/222/WE ⁽³⁾ określa wykaz państw trzecich, które mogą otrzymać zezwolenie Państw Członkowskich na przywóz produktów mięsnych, i ustanawia systemy obróbki uznane za skuteczne w unieszkodliwianiu odnośnych czynników chorobotwórczych. W celu uniknięcia ryzyka przenoszenia chorób za pośrednictwem tych wyrobów, w zależności od statusu zdrowotnego kraju pochodzenia i gatunków, z których otrzymano produkt, należy zastosować odpowiednią obróbkę. W związku z tym wydaje się stosowne dalsze zezwolenie na przywóz produktów z mięsa drobiowego pochodzących z Rumunii i poddanych całkowitej obróbce w temperaturze co najmniej 70 °C.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1); sprostowanie w Dz.U. L 191 z 28.5.2004, str. 1).

⁽⁸⁾ Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽³⁾ Dz.U. L 151 z 14.6.2005, str. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie zawieszają przywóz z terytorium Rumunii następujących produktów:

- żywego drobiu, ptaków bezgrzebieniowych, hodowlanych i dzikich ptaków łownych, żywych ptaków innych niż drób, jak określono w art. 1 tiret trzecie decyzji 2000/666/WE, włączając ptaki towarzyszące swoim właścicielom (ptaki domowe) oraz jaja wylęgowe tych gatunków,
- świeżego mięsa z drobiu, ptaków bezgrzebieniowych, dzikich i hodowlanych ptaków łownych,
- przetworów i wyrobów mięsnych składających się z lub zawierających mięso tych gatunków,
- surowej karmy dla zwierząt domowych oraz nieprzetworzonych surowców paszowych zawierających jakiegokolwiek części tych gatunków,
- jaj przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- nieobrobionych trofeów myśliwskich z wszelkich ptaków, a także
- nieprzetworzonych piór i części piór.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz wyrobów objętych ust. 1 tiret pierwsze – tiret czwarte, które uzyskano z ptactwa ubitego przed dniem 1 sierpnia 2005 r.

3. Świadectwa weterynaryjne/dokumenty handlowe towarzyszące przesyłkom wyrobów, o których mowa w ust. 2 zawierają następujący tekst, właściwy do odnośnych gatunków:

„Świeże mięso drobiowe/świeże mięso z ptaków bezgrzebieniowych/świeże mięso z dzikich ptaków łownych/świeże mięso z hodowlanych ptaków łownych/wyroby mięsne składające się z lub zawierające mięso drobiowe, mięso z ptaków bezgrzebieniowych, hodowlanych lub dzikich ptaków łownych/przetwory mięsne składające się z lub zawierające mięso drobiowe, mięso z ptaków bezgrzebieniowych, mięso z hodowlanych lub dzikich ptaków łownych/surowa karma dla zwierząt domowych oraz nieprzetworzone surowce paszowe zawierające jakiegokolwiek części

drobiu, ptaków bezgrzebieniowych, hodowlanych lub dzikich ptaków łownych^(A) otrzymane z ptaków ubitych przed dniem 1 sierpnia 2005 r. zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji Komisji 2005/710/WE.

^(A) Niepotrzebne skreślić.”

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz wyrobów mięsnych składających się z lub zawierających mięso drobiowe, z ptaków bezgrzebieniowych, hodowlanych i dzikich ptaków łownych, pod warunkiem, że mięso tych gatunków poddano przynajmniej jednej ze szczególnych metod obróbki określonych w pkt. B, C lub D w części IV załącznika II do decyzji Komisji 2005/432/WE.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie zapewniają, że przywózowi przetworzonych piór lub części piór towarzyszy dokument handlowy stwierdzający, że przetworzone pióra lub części piór zostały poddane obróbce strumieniem pary lub inną metodą zapewniającą nieprzenoszenie czynników chorobotwórczych.

Jednak wymieniony dokument handlowy nie jest wymagany w przypadku przetworzonych piór ozdobnych, przetworzonych piór przewożonych przez podróżujących do prywatnego użytku lub przesyłek przetworzonych piór wysyłanych do osób prywatnych w celach nieprzemysłowych.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zmieniają środki stosowane przez nie względem przywozów w celu dostosowania ich do niniejszej decyzji i niezwłocznie w odpowiedni sposób publikują informację o przyjętych środkach. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 kwietnia 2006 r.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

**DECYZJA NR 1/2005 WSPÓLNEGO KOMITETU WE-EFTA DS. UPROSZCZENIA FORMALNOŚCI
W HANDLU TOWARAMI****z dnia 4 października 2005 r.****zapraszająca Rumunię do przystąpienia do Konwencji w sprawie uproszczenia formalności
w handlu towarami z dnia 20 maja 1987 r.**

(2005/711/WE)

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Konwencję w sprawie uproszczenia formalności w handlu towarami z dnia 20 maja 1987 r. ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Konwencją”), w szczególności jej art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przygotowując przystąpienie Rumunii do Unii Europejskiej, ułatwiono by stosunki handlowe z tym krajem przez uproszczenie formalności dotyczących handlu towarami między tym krajem a Wspólnotą Europejską, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii i Konfederacją Szwajcarską.
- (2) W celu osiągnięcia wspomnianego uproszczenia należy zaprosić Rumunię do przystąpienia do Konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z postanowieniami art. 11a Konwencji zaprasza się Rumunię w drodze wymiany listów między Radą Unii Europejskiej a Rumunią, załączonych do niniejszej decyzji, do przystąpienia do Konwencji od dnia 1 stycznia 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Bazylei, dnia 4 października 2005 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu
Rudolf DIETRICH
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 22.5.1987, str. 2. Konwencja ostatnio zmieniona decyzją nr 2/95 (Dz.U. L 117 z 14.5.1996, str. 18).

LIST NR 1**Zawiadomienie o decyzji Wspólnego Komitetu WE-EFTA zapraszającej Rumunię do przystąpienia do Konwencji w sprawie uproszczenia formalności w handlu towarami z dnia 20 maja 1987 r.**

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt zawiadomić Pana o decyzji nr 1/2005 Wspólnego Komitetu WE-EFTA ds. Uproszczenia Formalności w Handlu Towarami z dnia 4 października 2005 r. zapraszającej Rumunię do przystąpienia w charakterze Umawiającej się Strony do Konwencji w sprawie uproszczenia formalności w handlu towarami z dnia 20 maja 1987 r.

Przystąpienie Rumunii do Konwencji może stać się skuteczne przez złożenie dokumentu przystąpienia wraz z tłumaczeniem Konwencji na język urzędowy Rumunii w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej, zgodnie z art. 11a Konwencji.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy najwyższego szacunku.

*Sekretarz Generalny
Sekretariat Generalny Rady
Unii Europejskiej*

LIST NR 2**Dokument przystąpienia Rumunii do Konwencji w sprawie uproszczenia formalności w handlu towarami**

Rumunia,

powiadomiona o decyzji nr 1/2005 Wspólnego Komitetu WE-EFTA ds. Uproszczenia Formalności w Handlu Towarami z dnia 4 października 2005 r. zapraszającej Rumunię do przystąpienia do Konwencji w sprawie uproszczenia formalności w handlu towarami z dnia 20 maja 1987 r.

pragnąc zostać Umawiającą się Stroną tej Konwencji,

NINIEJSZYM OŚWIADCZA, ŻE:

przystępuje do Konwencji,

dołącza do niniejszego dokumentu tłumaczenie Konwencji na język urzędowy Rumunii,

przyjmuje wszystkie zalecenia i decyzje, które Wspólny Komitet WE-EFTA może przyjąć między datą decyzji z dnia 4 października 2005 r. a datą, z którą przystąpienie staje się skuteczne, zgodnie z art. 11a Konwencji.

Sporządzono w ...

W imieniu Rumunii

DECYZJA nr 5/2005 WSPÓLNEGO KOMITETU WE-EFTA DS. „WSPÓLNEGO TRANZYTU”**z dnia 4 października 2005 r.****w sprawie zaproszenia do przystąpienia do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r. skierowanego do Rumunii**

(2005/712/WE)

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Konwencję o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Konwencją”) z dnia 20 maja 1987 r., w szczególności jej art. 15 ust. 3 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Promocja wymiany z Rumunią byłaby ułatwiona dzięki uproszczeniu formalności, których należy dopełnić przy handlu towarami między tym państwem a Wspólnotą Europejską, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii i Konfederacją Szwajcarską.
- (2) W celu osiągnięcia wspomnianego uproszczenia należy zaprosić Rumunię do przystąpienia do Konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z postanowieniami art. 15a Konwencji zaprasza się Rumunię, w drodze wymiany listów między Radą Unii Europejskiej a Rumunią, załączonych do niniejszej decyzji, do przystąpienia do Konwencji od dnia 1 stycznia 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.

Sporządzono w Bazylei, dnia 4 października 2005 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Rudolf DIETRICH

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, str. 2. Konwencja ostatnio zmieniona decyzją nr 4/2005 (Dz.U. L 225 z 31.8.2005, str. 29).

LIST NR 1

Zawiadomienie o decyzji Wspólnego Komitetu WE-EFTA zapraszającej Rumunię do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r.

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt zawiadomić Pana o decyzji nr 5/2005 Wspólnego Komitetu WE-EFTA ds. Wspólnej Procedury Tranzytowej z dnia 4 października 2005 r. zapraszającej Rumunię do przystąpienia w charakterze Umawiającej się Strony do Konwencji o wspólnej procedurze taryfowej z dnia 20 maja 1987 r.

Przystąpienie Rumunii do Konwencji może stać się skuteczne przez złożenie dokumentu przystąpienia wraz z tłumaczeniem Konwencji na język urzędowy Republiki Rumunii w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej, zgodnie z art. 15a tej Konwencji.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy najwyższego szacunku.

*Sekretarz Generalny
Sekretariat Generalny
Rady Unii Europejskiej*

LIST NR 2

Dokument przystąpienia Rumunii do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej

Rumunia,

powiadomiona o decyzji nr 5/2005 Wspólnego Komitetu WE-EFTA ds. Wspólnej Procedury Tranzytowej z dnia 4 października 2005 r. zapraszającej Rumunię do przystąpienia do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r.,

pragnąc stać się Umawiającą się Stroną tej Konwencji,

NINIEJSZYM OŚWIADCZA, ŻE

przystępuje do Konwencji,

dołącza do niniejszego dokumentu tłumaczenie Konwencji na język urzędowy Rumunii,

przyjmuje wszystkie zaleceniami i decyzje, które Wspólny Komitet WE-EFTA może przyjąć między datą decyzji z dnia 4 października 2005 r. a datą, z którą przystąpienie Rumunii staje się skuteczne, zgodnie z art. 15a Konwencji.

Sporządzono w ...

W imieniu Rumunii